16 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2016/25 No: 459
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619
9 771307 761000

UYKUSUZ

Atalay Filiz yakalandı.

MATEMATİKTEN KAÇ NET ÇEKTİN ATİ?

ZEKA FIŞKIRIYOR ŞEREFSİZİM, ASLAN BU ASLAN! NE YEDİN, BÖCEK Mİ YEDİN ORMANDA?

BÖCEK YEMİŞ YILAN YEMİŞ AMA NAMERDE EL AÇMAMIŞ.

Ulan hayatım boyunca böyle sevgi görmedim.

ABİ İSPANYA'YA KARŞI MİLLİLER?

ve **SİNEM**

geçen haftanın yorgunluğunu atıyor

Sevgilim Uykusuz okurlarım; aslında olay şöyle gelişti.. Ben, damat, diyanet falan sabahtan uyanıp, ilk kalkan başkanlık airbasıyla amerikaya gitmek üzere buluştuk.. Tam olarak amerikanın neresine gideceğimizi bilmediğimiz için vatsaptan Muhammed Ali'nin kızına mesaj atıp konum göndermesini istedik.. Ama yanlışlıkla maykıl Ceksının kız kardeşi Latoya Ceksın'a mesaj attığımızı farkettiğimizde aradan neredeyse 3 saat geçmişti ve üzerine 1 saat de Latoyayla telefonda konuşma eklenince 4 saatlik bi gecikmeyle güne başlamış olduk... M.ali'nin kızına da mesaj attık.. Geri dönmedi. Ama çabalarımız sonucunda telesekreter üzerinden ulaşmayı başardık.. Telesekreter üzerinden ulaştığımız kişinin ses kaydı olduğunu ingilizce sorunum yüzünden 3 saatte anlayınca, üzerine de 1 saat telesekreterle konuşma eklenince bi 4 saat daha kaybetmiş olduk.. Dedim ki "gidelim, daha fazla vakit kaybetmeyelim Yolda sora sora buluruz.. Daha bu adamın duası okunacak, örtüsü örtülecek, konuşma yapıcam, iş çok.." deyip uçağı kaldırdım... Yolda sora sora gitmeye başladık... Fransanın üzerinden geçerken fransız hava sahası radar operatörü sağolsun, adresi internetten okudu.. Vatsaptan her ihtimale karşı M'alinin kızına "Tamam adresi bulduk, konuma gerek kalmadı" diye mesaj attım.. "Şimdi kız bi sürü işin gücün arasında bi de onla uğraşmasın" deyince, diyanet de "Doğru diyosun da, peki ben duayı ingilizce mi okiim, Türkçe mi, arapça mı" diye sordu. "İngilizce biliyo musun" diye sordum.. "Hayır" dedi "Ama zenci aksanı yapabiliyorum atmasyon, dizilerden öğrendim.. Öyle konuşunca beyazlar ingilizce de olsa anlamıyo zaten" dedi. Ne kadar mantıklı.. "Sen bu mantıkla başbakan olursun.. Başına iş alma" dedim. "Ay bediYO souun negır" dedi.. Gerisini biliyosunuz.

ve Sinem

geçen haftanın yorgunluğunu atıyor

Fırk.. ölmek istiyorum yaa... Ben bu adama nası inandım, geri-zekalıyım resmen...

Senin suçun diil ki tatlım direk onun suçu.

Hala saf gibi gidiyorum filan, bütün yalanlarına inanmışım... Allah benim belamı versin...

O bana tanıştırdığı karısıymış Ebru! Anlıyo musun? Metresi oldum herifin...

Arabasının plakasından sorgulattım, direk kadının çıktı araba...

Herşeyi gizlemiş benden, karısını, çocuğunu ingilizce bildiğini... Bi insan ingilizce bildiğini neden gizler yaa?..

Engin sen erkeksin bilirsin... Bi erkek neden böyle bişey yapar...

Var öyle bişey ya.. Bilirsin ama sorulunca ne gerek var dersin.. Erkeklerin %99'u böyledir kızlar,,, öyle yapmıyorum diyen adam kesin yalan söylüyordur...

Ya bu küçükken abisi ölmüş tamam mı... Ailesi de bunu hep abisinin ismiyle yağırmış. Yani abisini bunda yaşatmaya çalışmışlar...

..Artı kendisini de onda yaşatmaya çalışmışlar.. ikisini de onda yaşatmışlar, böyle bi ruh hastası olmuş...

Babam seslendirme sanatçısı, annem ev hanımı demişti, **TAM TERSİYMİŞ EBRU!** Anlıyo musun!

Kim bu ya, tanıyo muyum yoksa?

Bizim okuldan biri mi?..

Yok yaa alakası yok...

Bilindik biri mi niye söylemiyosun?

İşte bi iki salak dizide oynamış.

Hadi canım! Kim?

Ya lütfen sorma bişey... Fırk...

UYUYUN LAN

ELDİVENLER YÜZÜNDEN MESAJ ANLAŞILMADI.. PARMAKLAR GÖRÜKMÜYO...

Sevgilim Uykusuz okurlarım; aslın
da olay şöyle gelişti.. Ben, damat,
diyanet falan sabahtan uyanıp, ilk
kalkan başkanlık airbasıyla amerikaya
gitmek üzere buluştuk.. Tam olarak ame-
rikanın neresine gideceğimizi bilmediği-
miz için vatsaptan Muhammed Ali'nin
kızına mesaj atıp konum göndermesini
istedik.. Ama yanlışlıkla maykıl Ceksı-
nın kız kardeşi Latoya Ceksın'a mesaj
attığımızı farkettiğimizde aradan ne-
redeyse 3 saat geçmişti ve üzerine
1 saat de Latoyayla telefonda konuş-
ma eklenince 4 saatlik bi gecikmey-
le güne başlamış olduk... M. ali'nin
kızına da mesaj attık.. Geri dönmedi.
Ama çabalarımız sonucunda telesekreter
üzerinden ulaşmayı başardık.. Telesekre-
ter üzerinden ulaştığımız kişinin ses kaydı
olduğunu ingilizce sorunum yüzünden
3 saatte anlayınca, üzerine de 1 saat
telesekreterle konuşma eklenince bi 4
olduk.. Dedim ki

redeyse 3 saat [illegible] ve üzerine 1 saat de Latoyayla telefonda konuşma eklenince 4 saatlik bi gecikmeyle güne başlamış olduk... M.ali'nin kızına da mesaj attık.. Geri dönmedi. Ama çabalarımız sonucunda telesekreter üzerinden ulaşmayı başardık.. Telesekreter üzerinden ulaştığımız kişinin ses kaydı olduğunu ingilizce sorunum yüzünden 3 saatte anlayınca, üzerine de 1 saat telesekreterle konuşma eklenince bi 4 saat daha kaybetmiş olduk.. Dedim ki "gidelim, daha fazla vakit kaybetmeyelim. Yolda sora sora buluruz.. Daha bu adamın duası okunacak, örtüsü örtülecek, konuşma yapıcam, iş çok.." deyip uçağı kaldırdım... Yolda sora sora gitmeye başladık... Fransanın üzerinden geçerken fransız hava sahası radar operatörü sağolsun, adresi internetten okudu.. Vatsaptan her ihtimale karşı M'alinin kızına "Tamam adresi bulduk, konuma gerek kalmadı" diye mesaj attım.. "Şimdi kız bi sürü işin gücün arasında bi de onla uğraşmasın" deyince, diyanet de "Doğru diyosun da, peki ben duayı ingilizce mi okiim, Türkçe mi, arapça mı" diye sordu. "İngilizce biliyo musun" diye sordum.. "Hayır" dedi "Ama zenci aksanı yapabiliyorum atmasyon, dizilerden öğrendim.. Öyle konuşunca beyazlar ingilizce de olsa anlamıyo zaten" dedi. Ne kadar mantıklı.. "Sen bu mantıkla başbakan olursun.. Başına iş alma" dedim. "Ay bediYO souun negır" dedi.. Gerisini biliyosunuz

UYKUSUZ

Reza Zarrab 16 Haziran'da savcı karşısına çıkıyor.

Hollandalı bir kadın, Katar'da tecavüze uğradığı gerekçesiyle şikayete gittiği polis tarafından "zina" suçlamasıyla gözaltına alındı.

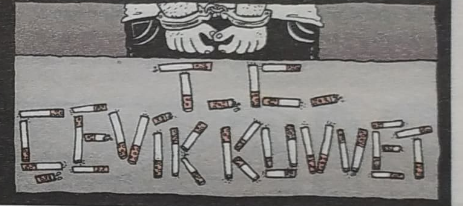
Polis, seri katil Atalay Filiz'le selfie çekti.

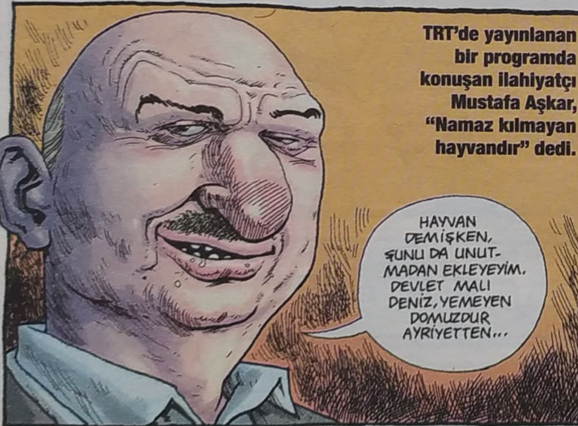
Şehit cenazelerinde CHP'ye yönelik organize saldırılar yaşanıyor.

Çevik Kuvvet polisi, Vezneciler'deki patlamada yaralanan arkadaşını ziyarete giden bir kişiyi, Ramazan ayında sigara içtiği gerekçesiyle başlayan tartışma sonucu gözaltına aldı.

TRT'de yayınlanan bir programda konuşan ilahiyatçı Mustafa Aşkar, "Namaz kılmayan hayvandır" dedi.

AKP'nin dış politikası yüzünden turizm sektörü durdu.

Orman Bakanı Veysel Eroğlu: "Şehitlik şerbeti içmeye hepimiz hazırız."

Adliyede polislerin tekmeyle belini kırdığı avukat Zeycan Balcı hakkında polislerin yaralanmasıyla ilgili soruşturma açıldı.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında geleneklerimizde göreneklerimizde sevsek de sevmesek de "Kız evi naz evi," gibi deyişler vardır. Ama cenaze evinin hele hele cenaze sahibinin değil, çağrılmadan gelen bir davetlinin kaprisleriyle naz, niyaz ve kapris evine çevrildiği görülmüş şey değildir. Ama **Yeni Türkiye**'de her cenazeyi tabutların üzerinde tepine tepine kendi çıkarları için kullanmakta beis görmeyenlerin, zamanla tüm cenazelere aynı muameleyi yapabileceklerini düşünmeye başladıklarını görebilirsiniz. Utanmasa, tanımadığı etmediği adamın cenazesinde "Açılın şöyle, rahmetliyi bir yıkayayım," diye gasilhaneye dalmaya kalkacak kadar patavatsızlaşabilenlerin olabilecek en kibar bir şekilde reddedildiklerinde de "Küstüm oynamıyorum," diye çekip gitmeleri **Yeni Türkiye'nin** normalidir.

Normal şartlar altında elli kişinin hunharca katledilmesinin ardından tereddüt bile etmeden katledilenlere hakaret etmeye başlamak ancak ve ancak elli kişiyi hunharca katledenlerin yapabileceği bir iştir. Ama **Yeni Türkiye'de** başkanın en sevgili gazetesinin, okyanus ötesinde gerçekleşen bir katliamı neredeyse alkışladığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında 2 yaşında bir çocuk, **bazı hareket ve kelimeleri tekrar eder**, artık sokakta yürürken elinizi bırakmak ister, **yürürken bir eşya taşıyabilir**, oyuncaklarıyla kule yapar, **merdivenleri kolayca inip çıkmaya başlar**, kitaplardaki resimlere bakmaktan zevk alır, **resimleri ayırt eder**, "niye?" diye soraya başlar, **kazağının düğmelerini ilişkleyebilir**, öfkesini ağlayarak gösterir, **dil becerileri gelişmeye başlar**, ailesi her duyduğuna inanan manyaklar değilse hepatit A aşısının ikinci dozunu olur, **kendi karakteri oluşmaya başladığından ailesine karşı çıkma eğilimi gösterir** ve hatta bu karşı çıkmalar sıklaştığı ve çocuk her şeye "Hayır," dediği için bazı çocuk gelişim uzmanları bu dönemi **"terrible two / korkunç iki"** olarak adlandırır. Ama **Yeni Türkiye'de** iki yaşında olmak, yeri geldiğinde çok daha "korkunç" olabilir ve henüz fermuarın altını birbirine geçiremeyen, tek başına yıkanamayan, ayakkabılarını bağlayamayan, grup oyunları oynayamayan 2 yaşında bir çocuğun "terör örgütüne üye olmakla" yargılandığını görebilirsiniz. 2 yaşında çocukların bile terörist olarak yargılandığı bir yerde, artık terörist diye kestirip atılan diğer insanlara da bir bakmanın vakti gelmiştir.

Derebeyi Erman Çağlar ile Kavurucu Kasaba Güneşi Altında Bir Gün - 2

Geçen hafta: Evimde normal otururken memleketimden emlakçı bir tanıdığımız olan Sebastiyan (gerçek ismi değil) dayı beni aradı ve Babaeski'nin dışındaki tarlamıza çok ciddi bir alıcı çıktığını haber verdi. Babaeski'de tarlamız olduğunu ve benim de derebeyi gibi bir şey olduğumu öğrenmem sonucu şehirli ve çağdaş kişilik algım şişme yaptı. Hem tarla sahibi olup hem de metal müzikten zevk alabilmek, her şeye rağmen elinde taze çekilmiş filtre kahve ile oturup dünya edebiyatı okuyabilmek mümkün müydü? Aklımda bu tarz sorularla duşa girip bir süre suyun altında ağlayarak oturdum.

Telefonla emlakçıyla konuştuktan sonra annemi aradım. Anne bizim Babaeski'de tarlamız mı var? "Tarla falan değil orası, yol kenarında arsa gibi bir şey, rahmetli baban arkadaşlarının gazına gelip "içine bağ evi yaptıracağım" diye üç kuruş paraya almıştı, yalvar yakar vazgeçirdik sonra ev yaptırmaktan, hastalanınca da senin üzerine geçirmiştik galiba, duruyor öyle orası, ne yapacaksın neden soruyorsun" diye sinirlendi. O arsaya balkanların en büyük gece kulübünü yapacağım. Adı da Serdar Ortaç olacak. Nasıl benim imzam olmadan üstüme tarla geçiriyorsunuz, neden haber vermiyorsunuz? Bütün kasabayı üstüne yaparlar, haberin olmaz. Kasabada işler böyle işler. "Alıcı çıkmış, gel görüşelim diye Babaeski'ye çağırıyorlar" dedim. Kim aradı seni diye sordu, Sebastiyan'ın adını verdim. "Kaç para veriyorlarmış?" diye sordu, "bilmiyorum, tarlanın başında konuşmak istiyorlar, rakam söylemediler" dedim. "Seni kazıklarlar, dayını da yanına al öyle git" dedi. Tüfek de alayım, tarla meselesiyle ilgili anlaşmazlık yaşarız, rastgele ateş açarım. Gerçek bir kasaba masalı olur, toplumsal gerçekçi roman gibi olur.

Aygaz şapkam.

Yanıma sadece üstünde aygaz yazan eşantiyon şapkamı ve cüzdanı alıp yola çıktım. İstanbul'dan iki saat yol zaten. Çektiği yere kadar trt radyo 3 dinledim, radyo üç kaybolunca ibre otomatik olarak Mustafa Ceceli'ye döndü. Bu durum, içimde kopan fırtınayı da en güzel şekilde ifade eden bir metafor olabilir miydi? Ola da bilirdi, olmaya da bilirdi. Kafamda eşantiyon aygaz şapkamla böyle şeyleri çok düşünmemeye karar verdim. Her şey, her şeyin metaforu olabilir. Açın twittera bakın biraz, hayvan pazarı gibi, herkes getirmiş bağlamış metaforlarını belediyenin tahsis ettiği alana. Ağaç hayatın metaforu olabilir mi? Çok rahat olur. Futbol aşkın metaforu olabilir mi? Kesin olur. Rüya tabirleri gibi; herhangi bir mevzuat ya da kanun olmadığı için istediğin her şeyi metafora sokarsın. İstanbul il sınırı içindeyken trt radyo 3 çeken, ancak köy yoluna çıktığı gibi frekansı kaybeden araba radyosu kendini ancak metropolde şehirli gibi hisseden bir kasabalının metaforu olmaz mı? Muhteşem olur. On üzerinden sekiznoktadört alır. Bana metafor biraz sahtekarlık, dolandırıcılık gibi geliyor. Felsefeci kardeşlerim lütfen üzerlerine alınmasın.

Evden vakitlice çıktığım için öğlene doğru Babaeski'ye vardım. Köftecide buluştuğum dayım bugün şapka tercihini üstünde Yılmazlar Yem Sanayi yazan şapkasından yana kullanmıştı. Köftelerimizi yerken emlakçı Sebastiyan'ı arayıp kasabaya ulaştığımı, görüşmeye dayımla geleceğimi bildirdim. Tarlanın tam yerini ve potansiyel alıcıların isimlerini öğrendim. "Tanıyor musun dayı adamları?" diye sordum, tanıyormuş. Birinin güvercinleri varmış, devamlı kanatlı hayvan severler derneğinde oturuyormuş, ödüllü güvercinleri varmış; diğeri de birinin oğluymuş, düğününde çingenelerle kavga çıkmış. Gayrimenkul alışverişinde kullanılması imkansız ama bir yandan lezzetli bilgiler bunlar. Kavga ilgi alanlarımdan biri olduğu için biraz daha anlattırdım dayıma. Plastik sandalyeler havada uçuşmuş, piyanist şantörü de kırmışlar. Muhteşem. "Düzgün insanlar be, buralılar, annen tanır... Gidelim konuşalım, ne yapacaklarmış ki senin tarlayı?" dedi dayım. Ne bileyim dayı? Bana sorarsan balkanların en büyük gece kulübü mantıklı bir yatırım. Bulgardan, romenyadan insanlar gelir, canlı müzik olur, dans ederiz, eğleniriz.

Yanlış açıdan çekilmiş bir Doblo.

Köftelerimiz bittikten sonra tarlaya gitmek üzere kalktık. Dayım "senin araba çamur olur, benim dobloyla gidelim" dedi. Doblosunu ne kadar çok sevdiğini bildiğim için ses çıkartmadım.

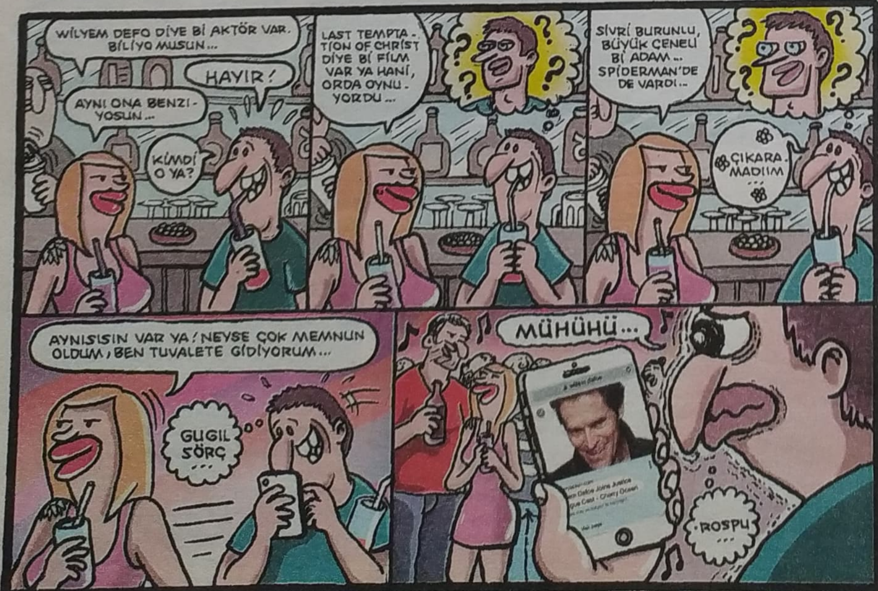
Önümüzdeki hafta: Şapkalarımız.

groagh@gmail.com

İltem Dilek

Hakan Karadeniz

DINDIRIDIN

Memo Tembel Çizer

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Yine aynısı oldu. Kahvecideydim, kahvemi yarılamış gibiydim, fakat bunu sadece ben biliyordum, çünkü kapalı ağızlı kağıt bardaktaydı, o geldi, hiç beklemediğim bir anda, bunu nasıl başarıyorlar bilmiyorum ama bir anda çıkageliyorlar, o geldi, boşları toplamaya gelen o çocuk geldi yine, bardağıma doğru hafifçe eğildi, elini uzattı, "boş mu" diye sordu, ben bir anlık panikle "hayır dolu" dedim, ve bardağımın gerçekten de en azından bir kısmının dolu olduğunu ispatlamak istercesine bardağımı ağzıma götürdüm ve kahvemden büyük bir yudum aldım. Az da soğumuş olduğu için büyük yudumu resmen lüplettim. Gitti sonra çocuk. Sonra kendimle baş başa kaldım ve düşündüm. Neden o an için kendime hiç güvenmediğimi sordum. Başka anlar için de kendime güvenmediğim oluyor. Zaten bir insanın kendine güvenmesi aptallık gibi bir şey. Yani burada olmuyor o. Git başka yerde güven kendine. Orada olur bak. Git uzakta güven. Burada zor. Git orada sabahtan bir başla, akşama kadar güven kendine. Gerçekten sorun yok. Ama burada her şey çok zor. Nasıl güveneyim ben kendime. Ben kendime nasıl güveneyim. Güvenmiyorum lan kendime. Güvenmiyorum. Kendime de güvemiyorum, başkasına da güvenmiyorum. Ne diyordum, boşları toplayan çocuk. Ona sadece, "hayır dolu" demem yeterliyken, neden bir de diktim kafama kahveyi olancasıyla. Sonra başkalarını da takip etmeye başladım. On kişiden sekizi benim gibi davranıyor. On kişiden ikisi ise hiç oralı bile olmuyor ama kahvesini de aldırmıyor. Karizmaları karşısında aklım çıktı. "Nasıl ya, bunu nasıl başarıyorsunuz" diye ağlamak istedim karşılarında. Onu bile yapamadım. Çünkü o kadar bile güvenim yoktu kendime. Darbe üzerine darbe yedim oturduğum yerden. "Bir daha da bu kahvecilere gelmeyeyim öyleyse, vallahi çekilir çile değil" diyerek yemin içtim oracıkta kendi kendime. Sadece o gün üç kez daha gittim. İğrenç bir insanım. Kendimi hiç ama hiç sevmiyorum. Hiç ama.

æ Az kalan şampuanı bonkörce harcıyor insan.

æ Biraz bile fazla sıcak suyu yiyince duşta, bilhassa sırt bölgesinde daha önce hiç kaşınmamış yerleri kaşınmaya başlıyor insanın. Bu da böyle bir tespittir, aksini söyleyen yalan söylerdir.

æ Bir de babamla giderdik eskiden. Ben çocukken. Aşağı mahalleye giderdik öyle. Babaların çocuklarını aşağı mahalleye götürebildiği günlerdi. Mandıra vardı o zaman bir de. İstanbul'da mandıra. Her şey çok çabuk değişti. Mandıranın sonunda bir kahvehane vardı. Babamın tanışının yeriydi. Şişe meyve suyu en sevdiğim şeydi. Kapağını da hemen cebime atardım. Ben meyve suyumu içerken babam arkadaşıyla sohbete koyulurdu. Aklım fikrim babamın beni unutmasıydı. Beni unutsun isterdim. Çünkü beni unutursa asıl amacıma odaklanabilirdim. Asıl amacım kahvehanenin çöpündeki gazoz kapaklarıydı. Dünyanın en güzel gazoz kapakları hep buradaydı. Dünyanın en güzel renkleri desenleri hep bu gazoz kapaklarının üzerindeydi. Üstelik çay kokardı bir de bu gazoz kapakları. Şimdi bile kokusu burnuma geliyor. Çocukluğumun en güzel anları hep bu gazoz kapaklarının etrafında şekilleniyor gibiydi, çocukluğumun en unutulmaz, en beklenmedik hediyeleri hep bu gazoz kapakları gibiydi. Aklım çıkardı babamla oraya gideceğimiz için. Ara ara giderdik işte öyle. Dünyanın en güzel sarısının dibinde bir kahvehane, o sarının içinde kaybolmuş bir çocuk. Çünkü bir mandıranın sarısı hiçbir sarıya benzemez. O sarıyı bir kez gören bir başka sarıyı öyle sevemez. Babam sohbete dalardı arkadaşıyla, hatta bazen de kahvehanenin içinde otururlardı, dere kenarına dökülmüş çay dağlarına çıkar, çünkü kahvehanenin çöpü orasıydı, solucan toplar gibi gazoz kapağı toplardım öyle. Bulabildiğim kadarını ceplerime doldurur, daha sonra hiçbir şey olmamış gibi, meyve suyumu az az içmeye devam ederdim. Sonra babamla eve dönerdik. Çay kokardım. Bir şey söylemezdi ama aslında hep bilir gibiydi babam. Bir de dökülmüş çay çok kirli bir şey de değildi. Çöp gibi de, değil gibi de aslında. Şimdi düşünüyorum da, istese engel olabilirdi. Gazoz kapağı ne bir yerde de yani. Ama işte öyle değil. Geriye dönüp baktığımda ben önce o günleri hatırlıyorum. Çocukluk nedir ki. Çocukluk işte budur. Çocukluk bir renktir. Gözlerimi kapatıp açıyorum, renge boğuluyorum. Benden bu renkleri almadı babam. Önce dev boş bir tuvali güzel bir sarıyla boyayın boylu boyunca. Benim gördüğüm mandıra sarısı gibi olmaz tabii ama, o sarıyı nerede bulacaksın, imkanı yok, o bir kez olur, o bir şanstır, daha sonra envai çeşit renk boya kovalarına daldırın ellerinizi, ve sanki mandıraya gazoz kapağı atar gibi atın boyaları tuvale, saldırın, öyle bir çocuk gibi. İşte babam böyle bir tablo hediye etti bana. Ve bence bu çok, ama çok önemli bir şey. Çünkü iyi bir baba, çocuğunu, işte tam da böyle yetiştirir.

æ Bir keresinde de bir iş için bir avans göndermişti bir arkadaş bana. İstememiştim de halbuki, kendiliğinden gönderivermiş. Minicik küçücük bir avans ama. Dalga geçer gibi bir paradan bahsediyorum. Para bile diyemeyeceğim ama hadi diyeyim hadi yine. İş yattı, parayı geri istedi. Cevabım efsaneydi, "kardeş kusura bakma, ben o parayla ev aldım".

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

YERALTI ÖYKÜLERİ

"ikinci yüz"

ERSİN KARABULUT

İLK KEZ SINIFTAKİ Bİ ÇOCUKTA GÖRDÜK. YÜZÜ BÖYLE YARA KABUĞU GİBİ KURUYUP SOYULMUŞTU.

O ÖYLE SÖYLEYİNCE HASTALIK SANDIĞIMIZ ŞEY NORMAL GELMEYE BAŞLADI. ARTIK GÖRÜNCE GARİPSEMİYODUK. SONRA NORMAL OLMAYI DA GEÇTİ, GÜZEL SAYILDI. İŞTE İLK KEZ O SIRALAR BİZ DE ŞÜPHELENMEYE BAŞLADIK.

Bİ GÜN EVE ADAMLAR GELDİ. TEK TEK BÜTÜN EVLERİ GEZİP KREM DAĞITIYOLARMIŞ.

BU YENİ BEDAVA KREM HİZMETİNİ HERKES ÇOK SEVDİ.

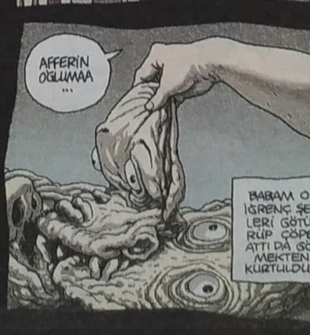

BİZ KREMLERİMİZİ KULLANMAMIŞTIK AMA ANNEM ÇOK RAHATSIZDI.

BABAMI DAHA GÜZEL Bİ İŞE ALDILAR. MAAŞI ARTTI, ARABA DA VERDİLER. ANNEMİN KOMŞULARDAN UTANMASI GEÇTİ. BENİMLE DE OKULDA DALGA GEÇMİYOLAR. ZATEN SINIFTA HALA YÜZÜNÜ ALDIRMAYAN Bİ KİŞİ KALDI. KREMİNİ Mİ SÜRMÜYOMUŞ NEYMİŞ. ÖĞRETMENİMİZE SÖYLEDİK.

TENEFFÜSÜ BEKLEMEDİK. KREMLERİ YÜZÜNE SÜRERKEN GÖZLERİ Bİ AN GÜZEL GİBİ GELDİ AMA YOK HERALDE DEĞİLDİR DEDİM. SONRA HEMEN GEÇTİ ZATEN GÖZÜ MÖZÜ DE KALMADI. UYUMLU OLMASI GEREKİYODU, OLDU.

YERALTI ÖYKÜLERİ

"ikinci yüz"

ERSİN KARABULUT

İLK KEZ SINIFTAKİ Bİ ÇOCUKTA GÖRDÜK. YÜZÜ BÖYLE YARA KABUĞU GİBİ KURUYUP SOYULMUŞTU.

SONRA BAŞKALARINDA DA GÖRMEYE BAŞLADIK. ANNEMLE YOLDA YÜRÜRKEN KARŞIMIZA ÇIKIYORLARDI. ANNEM **"BAKMA OĞLUM AYIP"** DİYODU AMA ASLINDA HİÇBİRİ ŞİKAYET ETMİYODU. AKSİNE HEPSİ MUTLUYDU. Bİ GÜN Bİ ADAM ÇIKTI TELEVİZYONA.

O ÖYLE SÖYLEYİNCE HASTALIK SANDIĞIMIZ ŞEY NORMAL GELMEYE BAŞLADI. ARTIK GÖRÜNCE GARİPSEMİYODUK. SONRA NORMAL OLMAYI DA GEÇTİ, GÜZEL SAYILDI. İŞTE İLK KEZ O SIRALAR BİZ DE ŞÜPHELENMEYE BAŞLADIK.

Bİ GÜN EVE ADAMLAR GELDİ. TEK TEK BÜTÜN EVLERİ GEZİP KREM DAĞITIYOLARMIŞ.

BU YENİ BEDAVA KREM HİZMETİNİ HERKES ÇOK SEVDİ.

BİZ KREMLERİMİZİ KULLANMAMIŞTIK AMA ANNEM ÇOK RAHATSIZDI.

BI GÜN EVE ADAMLAR GELDİ. TEK TEK BÜTÜN EVLERİ GEZİP KREM DAĞITIYOLARMIŞ.

BU YENİ BEDAVA KREM HİZMETİNİ HERKES ÇOK SEVDİ.

BIZ KREMLERİMİZİ KULLANMAMIŞTIK AMA ANNEM ÇOK RAHATSIZDI.

BABAMI DAHA GÜZEL Bİ İŞE ALDILAR. MAAŞI ARTTI, ARABA DA VERDİLER. ANNEMİN KOMŞULARDAN UTANMASI GEÇTİ. BENİMLE DE OKULDA DALGA GEÇMİYOLAR. ZATEN SINIFTA HALA YÜZÜNÜ ALDIRMAYAN Bİ KİŞİ KALDI. KREMİNİ Mİ SÜRMÜYOMUŞ NEYMİŞ. ÖĞRETMENİMİZE SÖYLEDİK

TENEFFÜSÜ BEKLEMEDİK. KREMLERİ YÜZÜNE SÜRERKEN GÖZLERİ Bİ AN GÜZEL GİBİ GELDİ AMA YOK HERALDE DEĞİLDİR DEDİM. SONRA HEMEN GEÇTİ ZATEN GÖZÜ MÖZÜ DE KALMADI. UYUMLU OLMASI GEREKİYODU, OLDU.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Şairim;
zifiri karanlıkta gelse şiirin
hası,
ayak seslerinden tanırım!''
Bedri Rahmi Eyüboğlu

● **Eh be Haydar! Katille fotoğraf çektirirsin, caniyle poz verirsin, bu derin hoşgörün bi tek yazara, çizere işlemiyor. N'apalım, bizi de sev diye elimizi kana mı bulayalım, cana mı susayalım be arkadaş?!**

● ''Reza'nın 'Rıza'sını Kazananlar'' alt başlıklı ''17/25 Aralık'' adlı kitabında bakınız ne diyor Ali Özgündüz: ''Peygamberimize sormuşlar 'Ya Resulullah kıyamet günü pişman olacaklar kimlerdir?' Peygamberimiz cevaben, 'ahretini dünyası için feda edenlerdir' demiş. 'Peki, ya Resulullah, bunlardan daha çok pişman olacaklar kimler olacaktır?' sorusuna da Allah'ın Resulü 'Bunlardan daha çok pişman olacaklar ise ahiretlerini başkasının dünyası için feda edenler olacaktır' cevabını vermiştir. Yani aslında, eğer o güne, yani kıyamet ve hesap gününe inanılıyorsa o gün adı geçen bu dört bakandan daha çok onların dünyalığı için ahretlerini feda eden, bu kişilerin suçlarını aklamak için oy kullanan AKP'li milletvekilleri zararlı çıkacaktır...'' Kaynak Yayınları'ndan çıkan kitabın epigraflarından biri ise ''Rüşvet alan da veren de melundur'' şeklindeki hadis-i şerif. Şükür, din üzerine konuşup yazanlar, sadece yobazlar değil...

Kurşunkalemden soğutulan insan, kurşuna düşer...

● **Demokrasi, tahammül demek. Tahammülsüz faşiste bile...**

● Gülücükler içindeyken, aniden ve çok ciddileşen bebek! Elimi kolumu bağlayan sensin!

● **Yaklaşık çeyrek asır önce Gümüşsuyu'nda yaşayan bir bekar yazardım. Kısa bir süre ev arkadaşım oldu. oyuncu Bülent Kayabaş'ı andıran tipi vardı. Adı Mehmet olan bu arkadaşa uzun zaman ''Kayabaş'' diye seslendim. Sonra bu da kısalıp ''Kaya'' oldu. Misilleme yapmak üzere harekete geçti ve ses tonumun Atilla Atasoy'a benzediğine kanaat getirerek, O da bana önce ''Atasoy'', akabinde de ''Ata'' diye seslenmeye başladı. Evin içinde Ata, Kaya diye kod adlarımızla yaşamaya başladık. İşin saçması komşuların da bizden Ata, Kaya diye bahseder hale gelmeleri oldu. Hatta, gürültüden şikayetçi karşı komşunun (ki belalı, sık sık polisin gelip sorduğu bir kişiydi) bir gece yarısı kapıyı çalıp Mehmet'e, dişlerini sıka sıka ''Olmuyo böyle Kaya, efendi olun bak Kaya!'' deyişi vardı ki, inceden tırsmayla kahkahadan patlama arasında pinpon topu olduk o minik zaman diliminde...**

● Bir sabah, çok erken saatlarda, kıpkırmızı bir gemi gelecek ve güzel kız görünce yanındakini dirseğiyle dürtenlerin tamamını alıp götürecek. Ümidimi asla yitirmiyorum!

● **Hiç duymamıştım bu yaşıma kadar, duyar duymaz aklım oynadı: BEBEK LENİN! Evet evet, bir dönem Rusya'da, daha doğrusu Sovyetler'de çok yaygınmış Bebek Lenin heykelleri. Yetişkin Lenin heykelleri tabii ki daha çokmuş fakat Bebek Lenin'e de bir hayli çalışmış heykeltraşlar. Çocuklara örnek olsun diye yapılırmış bunlar, ''Lenin de bir zamanlar sizin gibi bebekti, çocuktu, çok çalışırsanız büyüyünce siz de olabilirsiniz'' mesajını niyetleyerek, propaganda amacıyla yaygınlaştırılmış Bebek Lenin heykelleri. Rus toplumunda vazgeçilmez olan Meryem Ana'nın kucağındaki Bebek İsa ikonalarına alternatif yaratmakmış rejimin amacı. Hatta yakın zamanda bir rus heykeltraş arkadaşımın yaptığı Bebek İsa heykeline ''İsa'dan çok Bebek Lenin'e benzemiş bu!'' diye bozuk atmış müşteri...**

● Hatalı oynayan rakibine aşırı sinirlenen tavlacı. Dünya durdukça duracaksın!

● **Bir arkadaş ev tutmuştu. Harap haldeki eve bakıp**

"Virane gibi burası" dedi. Ordaki dostlardan biri, New York'ta büyümüş, türkçesi sınırlı bir insandı, "Hakkaten de birahane gibi burası" diyerek kendince onay verdi...

● İhsan Oktay Anar, romanlarını çok sevdiğim, gizemli bir yazar. Röportaj vermez, ekranlarda görünmez. Şu ana kadar, kitapları dışında, sadece bir ajandada kısa yazısına rastladım. Vardır başka belki ama ben görmedim. O kısa yazıda bir çocukluk anısından bahsediyordu Anar: Cuma günü, son derste, "Serbest çalışma yapın" demiş rehber öğretmen. Anar da bi gayret, hafta sonu yapması gereken ödevleri o derste yapıp bitirmiş. Fakat o da ne?! Sınıftan bir öğrenci parmak kaldırmış ve "Öğretmenim, İhsan ödevlerini erkenden yaptı!" demiş. Nihayetinde İhsan'ın bugünkü durumu malum. Acaba o tuhaf ispiyonlar kovalayan arkadaş, şimdilerde tam neyin peşindedir, merak ettim okuyunca...

Bu nasıl coğrafya? Yaşayışımız tesadüfen. Ölümümüz yanlışlıkla.

● **Bisküviyi severim ama tuzlu krakere saygım daha yoğundur...**

● "İntikam, soğuk yenen bir yemektir" lafını oldum olası sevmedim, sinsi gibi, kindar gibi. Schiller de demiş ki, "Affetmek ve unutmak iyi insanların intikamıdır." Affetsem de unutamam ben, hafızam izin vermez, o kadar iyi insan değilim. Konuyla ilgili bana en yakın laf "En iyi intikam, iyi yaşamak" cümlesi...

● **Kısa süreli hafıza kaybı mı dedin? O zaman birinin gelip, yanan sigarandan kendi sigarasını yakmasını bekle. O saniyeler içinde beynin, dimağın tümden pırıl pırıl olur...**

vedatozdemiro@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

İZİNSİZ GÖSTERİ

MURAT KARADAN

Sandık içi

Ersin Karabulut

Markette normalde içinden hiç geçmediği reyonlara bile girdi. Hmm, alüminyum minik tabaksı şeyler, içinde sufle mufle mi oluyo? Kuruyemiş koymak için bi takım girintileri olan ahşap düzlemler. Güzeel, onlardan bi tane aldı. Normalde içki reyonunda sadece bira ve şarap gören gözleri, o inanılmaz şekilli rengarenk garip şişeli içkileri bile algıladı. Neler neler varmış.

Bu algısı açık alışverişin sebebi, doğumgünü için bir kaç arkadaşının oturmaya gelecek olmasıydı. Nasıl olduysa vatsap grubunda iyi ki doğdun mesajları atılırken, öylesine yazılan **"akşamüstü dışarda bi şeyler içelim"**den **"e ya da gelin beraber evde takılalım"**a geçildi. Bi tanesi **"yalnız benim iki hanım misafirim olucak, uyar mı?"** deyince herhalde, vatsap'ta hafiften bi coşuldu, evine gelecek kişi sayısı aniden yedi oldu. İşte o da, bu yüzden marketteydi şu an.

En az alışıldık biralardan yığdı sepete. Biracıyız ama kaliteciyiz der gibi. Hanımlara köpüklü şarap alındı, zengin gösterir. Normal şarap da almak lazım, derken yanına peynir. Üç çeşit en ilgincinden. Karabiberli genelde pek rağbet görmez ama yine de aldı. Bulunsun. Az önceki tabaklı rafa döndü, aldığı kuruyemiş tabağını bırakıp daha büyüğünden iki tane aldı. Dilimli peynirler koyucak, yanlarına da ceviz, efendime söyliyim, kuru üzüm tarzı şeyler. Tahinli kurabiye, rulokat, kakao oranı aşırı yüksek çikolata (bunlar hep kalite) , ve kaybolur diye bi paket çakmak bile aldı.

Eve geldi. Elektrik süpürgesi çalışırken bile duyulabilen, coşkulu bi radyo kanalı açtı spotify'da. Süpürgeden çıtır çıtır sesler geldikçe mutlu oldu. Demek ki temizleniyodu ev. Yabancı çizgi romanlardaki gibi **"trallalla"** falan dedi komikliğine, öyle bi mutluluk yani. Turunçlu murunçlu oda spreyi, sehpanın üzerine en ilgi çekici çizgi romanlar, dergiler. Alıp iki aydır poşetini bile açmadığı bilim teknik dergisinin ve **"dinlenir aga"** diye aldığı Dire Straits'in Brothers in Arms plağının poşetlerini yırttı attı. Hep okuyomuş, dinliyomuş onları gibi. Lavaboda birikmiş bardak çanak komple makineye dolduruldu, tezgah silindi. Banyoya yeni havlu, iyice yok olmaya yakın incelikteki sabunu atıp yerine yeni bi şekilli kalıp sabun. Diş ipi biraz daha ortaya çıkartıldı, hanımlar banyoya girince bakınırlarmış, öyle bi rivayet duymuştu, e diş ipini de görsünler, bakımlı adam desinler.

İlk gelen kişi en yakın arkadaşlarından sayılmazdı. Geç abi geç, ayakkabılarını şöyle bırakırsan, hah. Mutlu yıllar abi, eyvallah abi çok sağol. Ne var ne yok, işler nasıl falan derken sohbet sadece iki dakika sürdü. Şimdi ikisi de muhabbetin akıcılığını sağlayacak bir destek timi, bir üçüncü arkadaş bekliyodu. Gelineceği söylenen saati henüz yirmi dakika falan geçtiği için, diğerlerini arayıp nerdesiniz de diyemezdi. Gel gör ki, misafir de ilk sıkılma belirtilerini göstermeye başlamış mıydı ne? Başka ne var ne yok, manitasal durumlar nasıl? Fakat arkadaşı çok çok yakın olmadan bu tip konuları konuşmayı biraz uygunsuz bulur gibiydi. **"Zaten bizim ilişki altıncı senesinde"** diyerek, mis gibi konuya nokta koydu. Aha, içki teklifi için en uygun an. Bira mı içersin şarap falan mı diye sordu. Arkadaşı o gün içmese daha iyi olurmuş. Bi su varsa alırmış. Abi ne suyu doğumgünü kutluyoruz. Yok, içmiycekmiş.

Gelme saatini otuz beş dakika geçe, vatsap grubuna **"hop nerdesiniz? Biz bekliyoruz eğlence başladı, çabuk hadi"** yazdı. Mesajın iletildiği kişilere baktı. Sadece ikisine gitmişti, biri de zaten koltukta oturan arkadaşıydı yani. Diğeri cevap yazdı: **"geldim geldm kapidayim!"**, Oh be kardeşim, yüzleri güldürdün, yüreklere su serptin. Üstelik bu gelen, içerde oturanın daha bi yakın arkadaşı. Şimdi bütün sıkıntı dağılıcak, ardından kızlı abi gelince büyük eğlence başlıycaktı. Köylü vampir oyunu bile oynanırdı.

Zil çaldı, kapı açıldı. İçerde sıkılan da nasıl darlanmışsa, arkadaşını bir an once görmek için o da kalktı geldi kapıya. **"ooo nerdesin olum, nihayet yaa geç geç"**. **"Abi yok giremiycem,**

Kabataş'ta teyzem oturuyo ya ona gitmem gerekti annem ordaymış, yaşlı kadın, doğumgününü kutlamadan gitmiyim dedim, mutlu yıllar hadi"

Diğer elemanın mutsuzluğunu tarif etmek mümkün değildi. Gerçekten onunla çıkmak, gerekirse teyzesini beraber ziyaret etmek isterdi kesin. Ama tabii söyleyemedi. Ayakkabılarını bile çıkartmadan giden ortak arkadaşlarının ardından, koltuğa sessizce geri oturdular. Bira istemiyo musun hala abi, güzel biralar var? Yok abi sağol. Cevaplar kısalmaya başlamıştı. Kötüye işaret.

Az önce yazdığı mesajın kimlere ulaştığına tekrar baktı. İki kişi resmen okumuş ve cevap yazmamıştı. İnanılmaz bişeydi bu. Yani hem gelicez deyip böyle yapmak… Kızlarla gelicek olan elemanı aradı, ama meşguldü telefonu.

"Şunu izlemiş miydin bak çok komik" diye açılan youtube videoları bile yeterince güldürmüyodu arkadaşını. Imdb'deki fragmanları bi gözü telefonunda izliyosa ciddi bi sıkılma olduğu kesindi, çünkü fragman en eğlenceli şeydir. **"Suicide squad nasıl olucak sence?"** sorusuna bile coşkulu ve ilgili bi cevap alamadı. Belli ki bu adam artık geek'liğini dolaba kaldırmıştı. Tamam, o zaman memleket meseleleri. **"Sence nolcak peki abi Tayyip başkan olucak mı?"** falan? I ıh. O da çekmiyodu ilgisini. Arkadaşı bir bardak suyu henüz bitirmemişken kendisi üç bira içmişti. İşler gerçekten iyiye gitmiyodu. Bu sırada bir diğer arkadaş gelemeyeceğini, çok özür dilediğini ve en iyi mutlu yıllar dileklerini anlatan bi mesaj yazdı. Artık tek umudu kızlarla gelicek olandı. Fakat bir saati geçmiş olmasına rağmen ses seda yoktu ondan da, ve telefonu da sürekli meşguldü.

Elemanın geri aramasını beklerken can havliyle **"Film açalım?"** dedi. Arkadaşı beklenmedik şekilde **"olur"** deyince şaşırdı. **"Ne açalım? The thing?"**, **"farketmez"**. Hmm farketmez kötü cevap. Nasıl olsa izlemeyip telefonuma bakıcam ne koyarsan koy yani. The Thing iyidir. Bir kaç erkeğin bir araya geldiğinde izleyebileceği daha iyi bi film mi var? Kızlar gelince gerekirse değiştirilir, kaldı ki the Thing seven kızlar da olabilir, ki o zaman tadından yenmez. Bunları düşünerek ekrana **"The thing altyazılı full tek parça izle"** yazdı. Filmi en uygun player'da başlattı. Güzel. Biraz oyalar. Ennio Morricone'nin o supersonik ritmi başlar başlamaz, çok güzel bişey oldu. O aradı. Kızlı olan yani.

Telefonu ilk çalışta cevapladı: **"Nerdesin olum ya yuh geliyosun di mi?"** dedi. Cevabı dinlerken istemsizce koltukta sıkıntıdan patlayan arkadaşına bakmaya başladı. Endişe içinde olumsuz bir cevap duymaktan korkuyodu belli ki. Telefonu kapattı, **"abi gelemiyolarmış"** dedi, **"başka bi yere gidelim diye tutturmuş kızlar"**.

Arkadaşı sıkıntıdan patlamasına rağmen başkası gelemediği için aniden kalkıp gidemiycek kadar nazik biriydi. Ama önünde sonunda olucak olan buydu. O da gidicekti. Aksi gibi The Thing'in en ağır sahnelerindeydiler. O kadar da güzel değil miydi neydi bu film? Arkadaşı artık pek bakmıyodu bile zaten. Gözü telefonda, birileriyle yazışıyodu. Bişeyler yapmak gerekebilirdi. Hmm yiyecek içecek.

"Çerez yir misin?" diye elinde tabakla geldiği anda, beklenen oldu, ve arkadaşı ayaklandı. **"Nereye be abi? Film?"**, **"Abi çok izledik bunu yaa, geldik oturduk sağol, tekrar mutlu yıllar, bi arkadaşlara uğrayıp ordan da eve geçerim ben de, yarın iş var"** dedi. Tokalaşıldı, yanaklar değdirildi. Ayakkabılarını aceleyle giydi arkadaşı, artık orda durmaya tahammülü kalmadığı belliydi. Neyse artık.

Kapıyı kapattı. İçeri baktı. Bomboş koltuklar. Durduk yerde toparlanmış temizlenmiş bomboş insansız bir ev. Kedilerde garip bi ifade. Üzgünler mi, teselli mi etmek istiyolar? Garip, anlaşılmaz bakışlar. Bi bira daha açtı. Koltuğa oturdu. Daha önce belki 50 kez izleyip dinlediği The Thing yine bi güzel geldi gözüne. Köpeğin aslında ne olduğunu ilk gördüğümüz sahneydi bu. Ne de güzel filmdi, ne de güzel yapmışlar. Childs, Windows, Palmer, McReady, hepsi çok iyiydi. Birasından bi yudum daha aldı ve iyi ki doğdum diye düşündü. Kediler yanına geldiler, maksimum temasta yattılar yanına. 35 yaşındaydı.

Furkanözçoban

İSKOÇ SEVGİLİMİ BİZİM KÖYE GETİRMESEYDİM KEŞKE, ÇOK SOĞUDUM ADAMDAN.
TAVUK
TEVUK
OFFF...

HIZLI OL OPTİMUS PRİME. MEGATRON KAÇIYOR!
AZ KALDI YETİŞECEĞİZ BUMBLEBEE.
FAKAT BU KOKU IMM.
FIRIN

DAYANAMADIM.
FIRIN
HAYIRLI RAMAZAN

SAKIN HAREKET ETMEYİN.
NE BİÇİM EMAR MERKEZİ LAN BURA.

PETR CECH?!
MAHŞER

RÜZGAR ZEKİ DÜZGÜN YÜRÜ OĞLUM! BAK GEZMEYE GÖTÜR. MEM SONRA Bİ DAHA.
Ehe.
SANA BULUŞMAYA ÇOCUĞU GETİRME DİYORUM.
BU ŞEKİLDE POLİSLERİN DİKKATİNİ ÇEKMİYORUM.
MAL HAZIR MI?
HEPSİ ÇANTADA.

Evden çıkmayan...

OKY

HAH ORADAN EVET, HI HI, O SOKAKTAN GİR... AAA... BİZİM LAZ BAKKAL HE HE... BAK O KÖŞEDEN GİRİNCE BİZİM APARTMAN ÇIKÇAK ŞİMDİ... AHA! LAN ÇOK İYİ YAA... İDİL BAK BAK, BENİM EV, HAHAHA ESKİ BOYALI HALİ...
ABİ ÇOK ACAİPSİN HE... AYLARDIR EVDEN ÇIKMADIM, GİR ŞU GUGILMEP'E DOLAŞALIM BİRAZ DİYOSUN, YİNE KENDİ EVİNİN YERİNE YERİNE BAKIYOSUN... GEL SENİ Nİ YORK SOKAKLARINDA DOLAŞTIRIM BİRAZ DA İÇİN AÇILSIN AZ...
LAN DUR NE Nİ YORK'U, ŞU ÖBÜR SOKAKTAN GİRSENE, Bİ DE BİZİM APARTMANIN ORAYA. HAH ORDAN ORDAN. AAA MANAU...
HEY SİRİ...
NASI YARDIMCI OLABİLİRİM.

MESAJLARIMA CEVAP YAZMAYANLARI ANFALOV ETMEK İSTİYORUM. İNSTEGRAM'I MI AÇABİLİR MİSİN LÜTFEN?
ÜZGÜNÜM, ANLADIĞIMDAN EMİN DEĞİLİM...
AMAAN BE, ONU ANLAYAMIYORUM BUNU ANLAYAMIYORUM. HİÇ UĞRAŞAMIYCAM SENLE SİRİCİM, HADİ BAY BAY. KENDİ İŞİMİ KENDİM HALLEDERİM...
BELKİ DE SENİ YANLIŞ ANLAD...
ÖF BU NE YA, KİM ABİ ŞİMDİ BU SALAK...

HADİ İDİLCİM BIRAK ŞU TELEFONLA KAVGA ETMEYİ DE MUHABBETE KATIL BİRAZ. YİNE KİME KIZDIN, BEĞENMİYOLAR MI FOTOLARINI, NEDİR...
TAM TERSİ. SALAĞIN TEKİ BENİ İNSTEGRAMDA TAKİBE BAŞLAYIP BÜTÜN FOTOĞRAFLARIMI LAYKLAMIŞ...
E NE GÜZEL İŞTE!

NESİ GÜZEL ABİ... BÜTÜN FOTOLARI LAYKLAMAK NEDİR YA, SIRF DİKKATİMİ ÇEKMEK İÇİN, PÖFF! ÇOK İTİCİ...
HE HE TANIDIK BİRİ Mİ, BAKIIM...
YA YOK NE TANIDIĞI, ORTAK Bİ ARKADAŞIMIZDAN GÖRÜP EKLEMİŞ İŞTE. PROFİL FOTOSU BİLE YOK, SALAK SALAK BİNA RESİMLERİ PAYLAŞIP DURMUŞ..

BU NE BE? Bİ TANE BİLE KENDİ FOTOSUNU KOYMAMIŞ. KİMSİN ABİ, NE İŞİN VAR BENİM SAYFAMDA... AMAAN BLOKLUYORUM BEN BUNU...
BLOKLAYINCA LAYKLARI KALIYO AMA DI MI, AMAN DİYİM.
E YUH! FEYS'TEN DE EKLEMİŞ!

İNANMIYORUM YA ACAİP UĞRAŞILMIŞ PERSPEKTİFLİ MİMARİ FOTOLARIMA SALAK BİNA FOTOĞRAFLARI DİYO... ASKTİİR GERÇEKTEN BLOKLAMIŞ...
NAS..HA?!?. OHAAAAA! SEN MİYDİN LAN O?.. LAN NE ARA EKLEDİN DE GİDİP LAYKLADIN KIZIN BÜTÜN FOTOLARINI, DAHA BU AKŞAM TANIŞMADIN MI ABİ SEN İDİL'LE?!?..
YA ABİ DUR YA.. SİRİ İLE KONUŞURKEN KULAK MİSAFİRİ OLUP ALDIM İŞTE İNSTAGRAM NİKİNİ, NE VAR Kİ BUNDA... HAYRET BİŞİYA, FOTO BEĞENDİK DİYE İTİCİ OLDUK Bİ DE.
LAN OĞLUM SÖYLESEYDİN YA KIZA O BENDİM DİYE BLOKLAMAZDI O ZAMAN!

ABİ NASI DİYİM YA, SEN DEMİN BİZİ TANIŞTIRDIĞINDAN BERİ Bİ KERECİK BİLE YÜZÜME BAKMADI KIZ, SÜREKLİ KAÇIRDI BAKIŞLARINI... BU RİSKE GİREMEZDİM ANLIYO MUSUN, HOŞLANIYORUM ONDAN...
LAN NASI HOŞLANIYOSUN MNA KOYİM, DAHA Bİ SAAT ÖNCE TANIŞTIN KIZLA...
OLUR MU ABİ, Bİ SAAT YİRMİALTI DAKİKA... AL KRONOMETRE ÇALIŞIYO.
ANAAA...

NEYSE ABİ İŞİNE KARIŞMAK GİBİ OLMASIN DA İDİL Bİ TUHAF KIZDIR YANİ ONU SÖYLİYİP... PEK ANLAŞABİLİRSİNİZ GİBİ GELMEDİ BANA... TAMAM HOŞTUR KAFA KIZDIR, KENDİNE GÖRE GARİP Bİ SEKSAPELİ FİLAN DA VAR AMA... YANİ NE BİLİİM...
PLOP
LUP
POP
PIM
HA?! NOLUYO LAN?

BİŞEY DİİL ABİ BENİM BÜNYE KIZ MUHABBETİNE BİRAZ HASSAS DA ONDAN OLUYO BÖYLE... KIZLAR HAKKINDA ON DAKKADAN FAZLA KONUŞMAMAM LAZIM, DİREK AZIYO SİVİLCELER!
ÇPLİK!
ÇPİP
ÇPLOP!
POP!
PIP!

OLUR ÖYLE OLUR TAKMA KAFANA. ZAMANINDA HEPİMİZ YAŞADIK BÖYLE ŞEYLERİ... YALNIZ KIZ MUHABBETİ DEDİĞİN DE BİZİM KURUG.T İDİL YANİ. ONDAN BU KADAR HEYECAN YAPMAN KOMİKMİŞ Bİ YANDAN.... HEHEHE...
ABİ YAPMA NOLUR, NESİ KOMİK YA, KAPATABİLİR MİYİZ BU KONUYU. LÜTFEN BAŞKA ŞEYLERDEN KONUŞALIM...
...RİHANNANIN BALDIRLARI KONUSUNA NE DİYOSUN? CENİFIR LAVRINS'IN AH! AH! DİYE ANIRARAK GÜLMESİ PEKİ? ÇOK SEKSİ DİİL Mİ LAN? KEYT UPTON'UN MEMEL...
ZVOİİİ
ZVOİİİ..
ZVOİİ..

AĞGHH ABİ DUR NAPIYOSUKHHHHH-
PLOP!
OHA!.. LAN PARDON ŞAKA YAPT... ASKTİİİİR, İYİ MİSİN OĞLUM?
PLING!
P.PLOP!
POP!

YOK YOK BU BÖYLE OLMAZ. İDİL'LE NORMAL İNSAN GİBİ SIRADAN MUHABBETE GİR DE RAHATLA BİRAZ FAZLA BÜYÜTÜYOSUN BU KIZ ERKEK MEVZULARINI, O YÜZDEN OLUYO BÖYLE BENCE.
İYİ DE NASI OLCAK O ABİ, YÜZÜME BAKMIYO KIZ.
HEY SİRİ! İNSANLAR NİYE BU KADAR APTAL!
HİŞŞŞ.. GELİYO..
PEKİALA.. BEN YİNE DE SENİN İÇİN BURADAYIM.
KES!

HA İDİL GEL GEL... İKİ DAKKA SKTİRET ŞU SİRİ'Yİ DE BİZİMLE OTUR BİRAZ. ACAİP ŞAHANE MUHABBETİ KAÇIRIYOSUN SÖYLİYİM... BU TUNA VAR YA BU TUNA, ÇOK ACAİP Bİ ADAM HA... ÇOK KOMİK İKİ SANİYE Bİ TANISAN ACAİP SEVERS...
TUNA KİM ABİ?
NASI TUNA KİM?! TUNA ABİ TUNA.. ALLA ALLAA...
ZVOİİİİ
ZVOİİİ
ZVOİİİ
KIP
KIP
TUNA MI SENİN ADIN?
?!? HI HIM, EVET.. BEN

NE KADAR GÜZEL İSMİN VARMIŞ, YÜNİSEKS Dİ Mİ? ÇOK SEKSİ BENCE, BAYILIYORUM O İSME.
HAA?!?
NE KADAR GÜZEL İSMİN VARMIŞ.
ÇOK SEKSİ BENCE, BAYILIYORUM O İSME..
ÇOK SEKSİ
ÇOK SEKSİ
P...
P
P... P...

AY NOLUYO?!!
YOK BİŞİ YOK, AZ RAHATLADI ÇOCUK...
ÇOK SEKSİ
ĞEEE...
PLOF!
POF!
POFO! POFU

Furkanözçoban

Evden çıkmayan...

oky

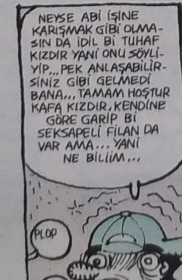

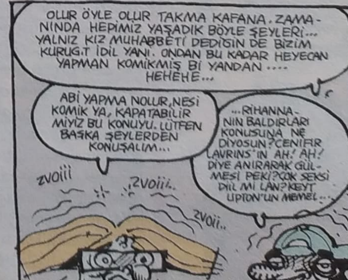

FIRIN
DAYANAMADIM.
HAYIRLI RAMAZAN

SAKIN HAREKET ETMEYİN.
NE BİÇİM EMAR MERKEZİ LAN BURA.

PETR CECH?!
MAHŞER

RÜZGAR ZEKİ DÜZGÜN YÜRÜ OĞLUM! BAK GEZMEYE GÖTÜRMEM SONRA Bİ DAHA.
Ehe.
SANA BULUŞMAYA ÇOCUĞU GETİRME DİYORUM.
BU ŞEKİLDE POLİSLERİN DİKKATİNİ ÇEKMİYORUM.
MAL HAZIR MI?
HEPSİ ÇANTADA.

GÖRÜP EKLEMİŞ İŞTE, PROFİL FOTOSU BİLE YOK, SALAK SALAK BİNA RESİMLERİ PAYLAŞIP DURMUŞ..

E YUH! FEYS'TEN DE EKLEMİŞ!

FOTO BEĞENDİK DİYE İTİCİ OLDUK Bİ DE.
LAN OĞLUM SÖYLESEYDİN YA KIZA O BENDİM DİYE BLOKLAMAZDI O ZAMAN!

DAHA Bİ SAAT ÖNCE TANIŞTIN KIZLA...
OLUR MU ABİ, Bİ SAAT YİRMİALTI DAKİKA.. AL KRONOMETRE ÇALIŞIYO.
ANAAA...

NEYSE ABİ İŞİNE KARIŞMAK GİBİ OLMASIN DA İDİL Bİ TUHAF KIZDIR YANİ ONU SÖYLİYİP... PEK ANLAŞABİLİRSİNİZ GİBİ GELMEDİ BANA... TAMAM HOŞTUR KAFA KIZDIR, KENDİNE GÖRE GARİP Bİ SEKSAPELİ FİLAN DA VAR AMA... YANİ NE BİLİİM...
PLOP
LUP
POP
PİM
HA?! NOLUYO LAN?

BİŞEY DİİL ABİ BENİM BÜNYE KIZ MUHABBETİNE BİRAZ HASSAS DA ONDAN OLUYO BÖYLE... KIZLAR HAKKINDA ON DAKKADAN FAZLA KONUŞMAMAM LAZIM, DİREK AZIYO SİVİLCELER!
CPLİK!
CPİP
CPLOP!
POP!
PİP!

OLUR ÖYLE OLUR TAKMA KAFANA. ZAMANINDA HEPİMİZ YAŞADIK BÖYLE ŞEYLERİ... YALNIZ KIZ MUHABBETİ DEDİĞİN DE BİZİM KURUG.T İDİL YANİ. ONDAN BU KADAR HEYECAN YAPMAN KOMİKMİŞ Bİ YANDAN.... HEHEHE...
ABİ YAPMA NOLUR, NESİ KOMİK YA, KAPATABİLİR MİYİZ BU KONUYU. LÜTFEN BAŞKA ŞEYLERDEN KONUŞALIM...
...RİHANNA-NIN BALDIRLARI KONUSUNA NE DİYOSUN? CENİFIR LAVRINS'IN AH! AH! DİYE ANIRARAK GÜLMESİ PEKİ? ÇOK SEKSİ DİİL Mİ LAN? KEYT UPTON'UN MEMEL...
ZVOİİİ
ZVOİİİ..
ZVOİİ..

AĞGHH ABİ DUR NAPIYOSUKHHHHH..
PLOP!
OHA!.. LAN PARDON ŞAKA YAPT... AŞKTIIIIIR, İYİ MİSİN OĞLUM?
PLİNG!
P.PLOP!
POP!

YOK YOK BU BÖYLE OLMAZ. İDİL'LE NORMAL İNSAN GİBİ SIRADAN MUHABBETE GİR DE RAHATLA BİRAZ FAZLA BÜYÜTÜYOSUN BU KIZ ERKEK MEVZULARINI, O YÜZDEN OLUYO BÖYLE BENCE.
İYİ DE NASI OLCAK O ABİ, YÜZÜME BAKMIYO KIZ.
HEY SİRİ! İNSANLAR NİYE BU KADAR APTAL!
HİŞŞŞ.. GELİYO..
PEKİALA.. BEN YİNE DE SENİN İÇİN BURADAYIM.
KES!

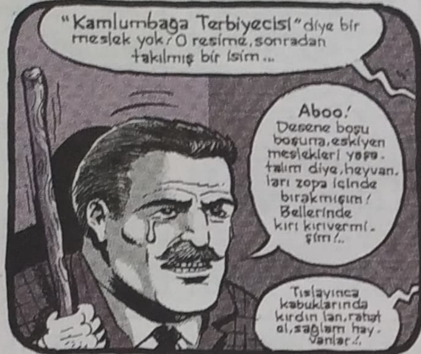

HA İDİL GEL GEL... İKİ DAKKA SKTİRET ŞU SİRİ'Yİ DE BİZİMLE OTUR BİRAZ. ACAİP ŞAHANE MUHABBETİ KAÇIRIYOSUN SÖYLİYİM... BU TUNA VAR YA BU TUNA, ÇOK ACAİP Bİ ADAM HA... ÇOK KOMİK İKİ SANİYE Bİ TANISAN ACAİP SEVERS...
TUNA KİM ABİ?
NASI TUNA KİM?! TUNA ABİ TUNA.. ALLA ALLAA...
ZVOİİİİ
ZUOİİİ
ZVOİİİ
KIP
KIP
TUNA MI SENİN ADIN?
?!? HIHIM, EVET.. BEN

NE KADAR GÜZEL İSMİN VARMIŞ, YÜNİSEKS Dİ Mİ? ÇOK SEKSİ BENCE, BAYILIYORUM O İSME.
HAA?!!?
NE KADAR GÜZEL İSMİN VARMIŞ.
P...
ÇOK SEKSİ BENCE. BAYILIYORUM O İSME...
ÇOK SEKSİ
P
ÇOK. SEKSİ..
P... P...

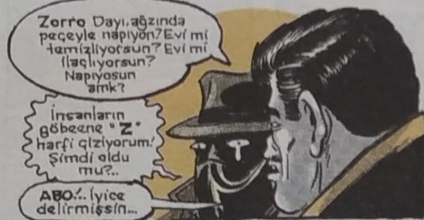

AY NOLUYO?!!
YOK BİŞİ YOK, AZ RAHATLADI ÇOCUK...
ÇOK SEKSİ
ĞEEE...
PLÖF!
POF!
POFO!
POFU

C E N G İ Z Ü S T Ü N

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Turablık cümlenin başı/ Daim çiğnenmektir işi
Üstüne atarlar leşi/ İncinme gönül incinme"
Pîr Sultân Abdal *(turab: toprak)*

"İKİ FİLM BİRDEN"
İki kere sinemaya gittim bu hafta pek muhterem arkadaşlar. Aynı filme ama. İki kere.
Şöyle bir huyum var: Bişey'i sevince, bin defa, yüzbin defa onu yiyorum, içilen bişeyse içiyorum,(sadece onu)filmse seyrediyorum, insansa tekrar tekrar tekrar görmem lazım, eşya ise...
Çocukken de böyleydi bu; oniki defa görmüştüm "Batı Yakasının Hikayesi"ni(*West Side Story*). Orta ikideydim, kırıp kırıp gidiyordum. *(Beyoğlu'na; Emek'e, en öne oturuyorum, dev perde, tavanı seyreder gibi, yukarı doğru başım, param çok çok sınırlı, öyle olmasa kimbilir neler dönücek)* Ya "ifrat" ya "tefrit." Ortası? O yok işte fakirde. "Ölçü/terazi/muvazene/itidal" yok onlar. Boş o raflar bende.

Herneyse, neden tekrar gittim? Çünkü tam geldi bana; Ismarlama gibi.*(hani çok çok çok zenginler, Rahmi Koç'lar falan, meğer hazır gömlek filan almıyorlarmış biz faniler gibi–"ultra zenginlerin gömlekçisi bilmemkim anlatıyor"– Diktiriyorlarmış onlar gömleklerini çok özel bir gömlekçiye. Okumuştum)* Demek öyle yapılınca göbeğinin bombesine tam mı oturuyor, kolunu kaldırınca da sırtın... Bilemiyoruz tabi detaylarını.
İşte o duyguyu yaşadım. Sanki parayı bastırıp ısmarlamışım. "Çekinmeyin, geniş düşünün" Defalarca provalar yapa yapa, perperişan ruhumun köşesini kuytusunu ince ince, ölçüp biçe biçe, düzeltip düzeltip tekrar tekrar... Çok çok eski rüyalarımı toplantı salonlarında dev ekranlarda, notlar ala ala...

İşte öyle oldu. Mest oldum. İkinci gidişimde daha da hoşuma gitti. Özlemişim.*(üç boyut gözlüğümü şeffaf plastik kılıfından ellerim heyecandan titreyerekten, bir bağımlının o çok özel, paranoyak, abartılı itinası ile sıyırıyorum-- mazallah ya düşüp--)*
Aslında işim gücüm olmasa gidip o salonda otururum biyere de çıkmam ordan herhalde. *(Sinemaximum yazısının ortasındaki o pembe 'x' harfinin, adam gibi paytak paytak (olmamış/oturmamış) bir yürüyüşle üstümüze doğru gelmesi–3D gözlüklerinizi takınız–)*
Daha ilk; Filmin ilk sahnesi. (salon kararır kararmaz) Gümbür gümbür gökgürültüleri, çatır çatır şimşekler,(ohh!) Yağmur kıyamet.(en, enn sevdiğim şeyler) Karanlık fırtınalı denizde, (dev dalgalar) eski tip ahşap bir geminin güvertesindeyiz.(ipler, halatlar, yelkenler) Gemi bir batıyor bir çıkıyor. Başka uzak gemilerden alevli top atışları.
Daha bişey başlamadı, görmedik.
1870'lerin Londra'sının daracık sokaklarından geçip binlerce mumun aydınlattığı bir balo salonundan da geçip, malikhanenin bir karanlık odasında, bir karanlık aynadan (kızla beraber) atlayıp, öte yana geçeceğiz daha. Öbür tarafta bir sinek kadar, minnacık kalacak kız. Kazayla çarptığı "yumurta adam" düşüp kırılacak, satranç tahtasındaki tahta atlar kişneyerek şaha kalkacak. Çaydanlıklar koşuşturacak.
Hele damları, kiremitleri karlı karlı iki kat ufacık, az biraz da yamuk yumuk evlerden oluşan o küçük kasaba.(kasaba mı? Burg?)

Sihirli diyarın o muhteşem evleri. Alt kat küçücük. --iki kolunu açsan iki karşı duvara değecek neredeyse-- Dönen bir ahşap merdivenle çıkılan üst kat, o da ufacık..*(nohut oda, bakla sofa)* Biraz eğilip yürümen lazım, tavanlar alçak alçak. Camlı fenerler, mumlar. O daracık sokaklar. Dükkanların camekanlarından sokaktaki karlara vuran sarımsı mum ışıkları.
Aceba kiralık olanı var mıdır? Varsa, (güneyde bir köye yerleşen "entel" misali) Bekara verirler mi?
Filmin içine insan kabul ediyorlar mı? Vize başvurusu gibi. Form morm? Dolduralım.(Kapalıçarşıya'da yerleşiyordun güya aynı şekil?*"hamama gidip kurnaya, düğüne gidip zurnaya aşık olmak"*
Artık hangisi olursa.*(kolay sanki Kapalıçarşı*, dünyanın parası o dükkanlar) Bana kalsa, "uçan halı"'lı malılı bir doğu masalının içinde ev kiralardım da. Binbirgece'nin içinde. Ama yapmıyorlar ki onun filmlerini işte.(o kadar da sinematografik hikayeler ki o kadar olur) O olmadı, gideyim, olayların geçtiği diyarlarda yaşayayım bari desen taş üstünde taş bırakmadılar oralarda. *(Bağdat'ı, Suriye'yi diyorum)* Kitabına da nasıl yerleşilir ki? Harften başka bişey yok.

Hangi aynadan geçiliyor oralara?
Kim bilir? Kime sormak lazım?
("Aynalı Baba" varmış, eski zamanlarda.(bir 80, 90 sene evvel) O bilir miydi? Üsküdar'da, Karacaahmet mezarlığının içinde yatıp kalkarmış. Bir çeşit meczup/bilge, deli/veli, bir zat ı muhterem. (her yanı kırık ayna parçaları iliştirilmiş bir elbiseyle dolaşırmış)
Hoş, "tamam, gel" deseler, doğru dürüst bi tane ayna yok bu evde. (Antalya) Kafam dahi geçmez. (kafasını parmaklıklara sıkıştırmış çocuk misali, iki alem arasında)
Tut ki oldu, gittim yerleştim. Eh ne de olsa çiğ süt emmiş modern zamanlar insan evladıyız. Kolay sıkılmamız meşhur. Bize fantazya mı dayanır. Ya biraz sonra, (epey sonra ya da) rutin gelmeye başlarsa oralarda olan biten bile. Koşan çaydanlıklar, kişneyen tahta atlar, konuşan tavşanlar falan.
Ya oralarda da, aynı bu şekil o diyarların küçük karanlık sinema salonlarına dadanırsam. Cebimde üçboyut gözlüğüm. Bilemiyorum. Gitmem diyemem. En azından sorarım;"burda sinema nerde?" diye. Buraların mucizelerinden nasıl sıkıldım? *(o diyarları, "wonderland" harikalar ülkesini dahi düz, sıkıcı bulan o diyarın sanatçısı, yazarı sinemacısı, oralara göre, iyice coşmuş çıldırmış,oralarda üretilmiş, oraların masal filmleri nasıl olabilir aceba? Alis'ler Alis'i yani bir nevi. –bak, daha şimdiden neleri merak etmeye başladım, ben iflah olmam–Tim Burton, yapsan yapsan gene sen yaparsın. Bi el at*, düşün bu mevzuyu)
Herneyse, sadede gelelim.
Aynadan geçemesek te...
Elinizde bilet,
koridorlarda nefes nefese koşturup, filmi henüz başlamış o salonu bulup,
o salonun kapısını araladığınızda, o karanlığın içine başınızı uzatıp adımınızı attığınız an, bir aynadan geçmiş olursunuz. Öte yana.
Hangi film olursa olsun.

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

(not: bomboştu gene salon, her iki gittiğimde de, o muhteşem film oynarken perdede–üç kişi mi, iki kişi mi ne arkada, yazık–) Alis Harikalar Diyarında.2 Aynanın İçinden.

engin.ergonultas@gmail.com

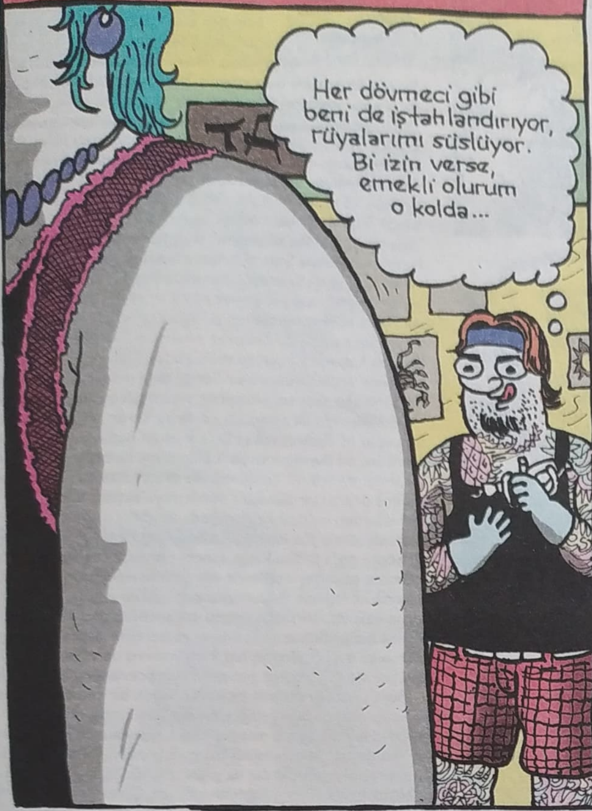

SİBEL CAN KOLU
Her dövmeci gibi beni de iştahlandırıyor, rüyalarımı süslüyor. Bi izin verse, emekli olurum o kolda...

UZAYLILAR İNSAN FORMUNA GİRİP, ZAMAN ZAMAN ARAMIZDA DOLAŞMAKTADIR.
Bİ DAKKA...SEN SABAH YUMURTALI PİDE SİPARİŞİ VERMİŞTİN ŞİMDİ SADE PİDE ALIYOSUN? SEN SEN DEĞİLSİN?!
Hass.ktir! Hemen beni ışınlayın!
Usta bırakmadı pideyi! Diğer yarısı onda kaldı.

BAK ŞUNLARA AYRIK OTU DERLER... ÇOK YILIŞIK OLUR BUNLAR, TAM BAŞ BELASI... UCU NERDE, KÖKÜ NERDE BELLİ OLMAZ, DİĞER OTLARA DA ZARAR VERİR!.. DÜZENLİ TEMİZLİYCEKSİN BUNLARI. BAHÇE İŞİ KOLAY DİİL EMEK VERECEKSİN.

BİR TAVSİYE: Şu bavulları eskisi gibi kahverenginin hüzünlü tonlarında yapın böyle olunca dağ gibi mavzer gibi çekip gidemiyoruz... Sizin yüzünüzden eşimizi dostumuzu terk edemiyoruz...
Saygılarımla Ceycey.

FES KURTARDI FES, VALLAHİ FES OLMASA ÖLMÜŞTÜK. BOŞUNA DEMİYOLAR BİSİKLET KULLANAN DA, ARKADAKİ DE TAKSIN DİYE. YEMİN EDERİM FES KURTARDI.

AK AYGIRIM KOŞULUR, KOŞULUR OY KOŞULUR YALÇIN DAĞLAR AŞILIIR AŞILIR OY AŞILIIIR KUM SICAKTIR, YEL ATEEŞŞ ♪♫ hay-mına koyim nerden dilime dolandı ya bu türkü?
Annenden...

Bu türküyü annen söylerdi sana sen daha bebekken, sonra obamızı yaktılar, anneni hançerlediler...
Söyle bana kaz gagası.

Annemin katili, obamı yakan alçak kim?..
Bilmece çözmeyi öğrenirsen onu bulabilirsin. Tabi Cengizhan'ın hazinesini de.
Sor lan sor.

Birisi gitti gelmez. Bil bakalım ne?
Duman.
Aferin. Peki birisi yer yer doymaz.
Ateş!
Yaşın küçük ama aklın büyük aferim Keraoğlan.

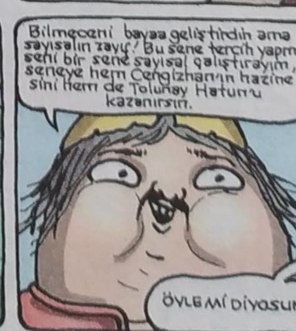

Peki o türkünün devamı nasıl Kazgagası?
Taktın sen he o türküye.
Söyle be!
Su dökülür dibi taş, tuğ dokuzdur çakılır.

Tuğ dokuzdur çakılır. Hmm BULDUM KAZ GAGASI BULDUM! Cengizhan'ın hazinesinin yerini buldum...

Çift uskur

AYNI KUTU BİRA AYNI SAYIDA İÇİYORUM AMA YEMİN OLSUN RAMAZANDA DAHA ÇOK ÇARPIYOR.

Hazine dokuz tuğ'un çakılı olduğu şelalenin orda. Çözdüm bilmeceyi, bu türkü hazinenin yerini işaret ediyor.
Agh. Dur lan. Evet buldun ama bişey diyoım.

Bilmeceni bayaa geliştirdin ama sayısalın zayıf! Bu sene tercih yapma, seni bir sene sayısal çalıştırayım, seneye hem Cengizhan'ın hazinesini hem de Tolunay Hatun'u kazanırsın.
ÖYLE Mİ DİYOSUN?

Beni Kaz gagası yaktı ya! İlk senemde tercih yapsaydım Cengizhan'ın hazinesini kazanmıştım... Aklımı karıştırdı yaktı beni.
TOLUNAY HATUN KİM?
Hay-daa!

TANTALOS

AKİ İPEK'İN

UZUN YILLAR, YILLAR ÖNCE İLK BİLİM-KURGU HİKAYELER ÇİZMEYE BAŞLADIĞIMDA AYLARCA YAKALADIĞIM UZAYLILAR VE YARATIKLARI İNCELEMİŞTİM. YANLIŞ BİR ŞEY ÇİZMEYEYİM DİYE...

ZAZO! ÇEKME ARKADAŞININ SAÇINI! BIRAK!

BİR İKİ AYDIR DA DERGİDEN ÇOCUKLARDAN ALDIĞIM BİR ŞİFREYLE PORNO SİTELERE GİRİYORUM, ÖZELLİKLE SADO-MAZO SİTELERE...

BAK BU İYİ, BUNU ÇİZEYİM.

OH MY GOT! HARDER OHH!

DİNLE BENİ. SENİ BÖYLE BIRAKIP BİR SAAT SONRA DÖNECEĞİM. TAMAM MI?

BAKREDERSİNİZ!

BİRİNİ GÖRMEM LAZIM.

ÇÜNKÜ "HORTLAK" DERGİSİNDE YANDAKİ KARELERDE ÖRNEKLERİNİ GÖRDÜĞÜNÜZ EĞİTİCİ, ÖĞRETİCİ VE TERBİYE EDİCİ BİR HİKAYE ÇİZİYORUM YANİ.

YANLIŞ BİR ŞEY ÇİZMEYEYİM DİYE GİRİYORUM SİTELERE.

AUH!

JASMİN! JAS!

SADO-MAZO DERKEN, ARAŞTIRMAM İŞKENCENİN TARİHİNE KADAR UZADI...

LAN BAĞIRSAKLARINI DEŞTİN, BARİ YAKMA ADAMI. GÜNAHTIR, YAZIKTIR YAA...

ABİ ÇOK BAKMA RÜYANA GİRECEK.

TABİİ İŞKENCELERİN HEPSİ YAN KAREDEKİ GİBİ KORKUNÇ DEĞİL. MESELA "TANTALOS" İŞKENCESİ. TANTALOS ZEUS VE PLUTON'UN OĞLU OLAN BİR FRİGYA KRALI...

UZUN HİKAYE AMA BABASINI ÇOK KIZDIRIR TANTOLOS...

ZEUS'DA ONA ŞÖYLE BİR İŞKENCE YAPAR. AÇ VE SUSUZ BIRAKIR TANTALOS'U VE ZİNCİRLEYİP GÖĞSÜNE KADAR SUYA SOKAR; SUSUZLUKTAN KIVRANAN TANTALOS, AĞZINA BİR-İKİ SANTİM KALAN SUYA ULAŞAMAZ...

ZİNCİRLERİ ÖYLE AYARLANMIŞTIR Kİ, AĞZINA BİR-İKİ SANTİM KALAN YİYECEKLERE DE ULAŞAMAZ.

BU İŞKENCE BU DEVİRDE UYGULANSAYDI, SU VE YİYECEKLERİN YANINA AŞAĞIDAKİLER DE EKLENİRDİ HERHALDE.

"TANTALOS"U ANLATTIĞIM BİR ARKADAŞ ŞÖYLE DEDİ BANA.

BEN BU DEVİRDE BU İŞKENCEYİ ÇEKEN BİRİNİ TANIYORUM GALİBA.

BUNDAN DA İSTİYORUM İKİ TANE. GERÇEĞİNDEN TABİİ Kİ.

İŞTE BİZİM TANTALOS.

KISACASI "TANTALOS" DÜNYA NİMETLERİ BURNUNUN UCUNDAYKEN ONLARA ULAŞAMAMA İŞKENCESİDİR.

BİLAAL, GEL "KURTLAR VADİSİ" BAŞLADI. EN SEVDİĞİN KARIŞIK ÇEREZLERDEN DE ALDIRDIM...

O KADAR GÜÇ, GEMİLER, MİLYARLARCA DOLAR... KARIŞIK ÇEREZ VE KURTLAR VADİSİ. GELDİĞİMİZ YERE BAK.

FANTA DA ALDIN MI CANIIM?

BEE... "TANTALOS"UN BABASI "ZEUS" BİZİM TANTALOS'UN BABASI R.T.E.

CIGARAMIZ VAR...

İKİ ŞİŞE DE KÖPEK ÖLDÜRENİMİZ VAR. OOO... BİR DE GÜZEL BACAK GÖRDÜK.

HAYAT BİZE GÜZEL.

* BU HİKAYEYİ UNUTMAYIN... BİR SÜRE SONRA HEPİMİZİN "TANTALOS" OLMA İHTİMALİ VAR.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ŞAPIRTI

İki kişilik bu masanın bir tarafında yediği tavuk kanadına övgüler düzen ve övgülerini ağzını şapırdatarak taçlandıran bir erkek var. Masanın diğer tarafındaysa, tavuk kanadı övgülerini dev şapırtılar arasında anlamsız sesler olarak algılamaya başlayan öfkeli bir kadın yer alıyor. Tavuk kanatlarına ses veren bu adam, karısının patlamak üzere olduğunun henüz farkında değil. Farkında olsaydı, "Ortaya bir parsiyon daha alalım mı?" diye sormazdı.

İyi yapılırsa tavuk kanadı tadına doyulmaz bir şölendir. Bu mekân boşuna ünlenmemiş. Tavuk kanatları hem iyi pişirilmiş hem de suyunu kaybetmemiş. Bora, her bir parçayı eline alıp dişlemeye başladığında bu muhteşem lezzeti kafasını sallayarak onaylıyor. Kanadı çepeçevre dişledikten sonra, iki kemiğin arasında kalan eti parmağıyla ittirerek açığa çıkarıyor, görünürde et kalmayınca kemikleri ağzına sokarak emiyor. Tavuk kanadının tertemiz bir kemiğe dönüşmesi yaklaşık 15 saniye sürüyor. Görüntü, kimilerince "tavuk kanadı böyle yenir" başlıklı bir ders olarak algılanabileceği gibi, kimilerince de "adamın yiyişinden tiksindim" türü yorumlara yol açabilir. Boranın bu hızı karşısında Sanem'in kanat başı tüketim hızı yaklaşık 1 dakika ve bu süre gittikçe uzuyor. Sanem'in tabağındaki düzensiz kemirilmiş kemikler üzerinde yer yer et parçaları gözleniyor. Bora, Sanem'in kanatlara hakkını vermeyen bu uyuzluğunu kınıyor. Bora aldığı haz yüzünden kanatlara konsantre olmuşken, Sanem kanatlara değil Bora'ya bakıyor. Kocasının vahşi görüntüsüne eşlik eden şapırtı terörüne artık dayanamıyor. Ses gittikçe yükseliyor. Bu evlilikte, Bora'nın ağız şapırtısı yüzünden yaşanacak en büyük kavga geliyor.

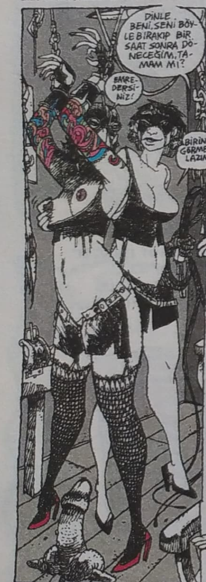
Evliliklerinin ilk yıllarında böyle bir sorun yoktu. Bora şapırdatmaya sonradan mı başladı, yoksa Sanem zaten hep var olan bu sesi sonradan mı duymaya başladı, bilinmiyor. İlk başlarda, "Şapırtdatma!", "Şapırdatmıyorum!" çerçevesinde sınırlı kalan bu durum, zamanla gittikçe uzayan tartışmalara dönüşmeye başladı. Bora, zevkle yediği yemeklerden kafasını kaldırdığında kendisini izleyen karısının memnuniyetsiz yüz ifadesiyle sık sık karşılaşmaya başladı. Aslında bu tür sesler başlı başına kavga sebebi olabilecek kadar güçlü değildir, ama eskimeye başlamış ilişkilerde dile getirilemeyen sorunların sesi olmaya başlayabilir. İlişkinin ilk zamanlarında saklanan seslerin (şapırdatma, burun çekme, osurma), zamanla saklandıkları yerlerden (ağız, burun, göt) çıkması, aşkın artık azaldığını gösterebilir. Şapırtdatma, ilerleyen yıllarda çorba hörpletme, her kaşık sonrası oh çekme, diş aralarından hava çekme gibi gittikçe genişleyen bir portföyün habercisi olabilir.

Bora çıkardığı seslerin bu kadar büyük bir infiale dönüşmesine inanamıyordu. Şapırtı, yediğinden haz alan bir beynin ağzı gereğinden fazla çalıştırması ve coşan dilin damağa sevinçle vurarak memnuniyetini belirtmesidir. Görgü dışı olabilir, ama bir evlilikte kavgalara yol açacak kadar da güçlü değildir. Şapırtı konusunda ilk büyük kavga çerez yüzünden çıkmıştı. Çerez yerken Sanem'in kulaklarını tıkadığını görünce aniden öfkelenmiş ve "Oha be! Çerez bile yenemeyen ev!" diye bağırmıştı Bora. Sanem'in o sırada cevap vermemiş olması Bora'yı daha da öfkelendirmiş ve şapırtısını inadına artırarak çerez yemeye devam etmişti. İşte, Şapırdatma Tarihi'nin en ilginç tepkisi de o dakikalarda yaşandı: Sessizliğini koruyan Sanem, ayağa kalkıp kocasının üzerine yürüdü ve parmaklarıyla Bora'nın dudaklarını tuttu. Bora, şapırdatma faliyetine son veren bu hareket karşısında büyük bir şaşkınlık yaşadı. Bir süre o halde kaldılar. Böyle bir tepki biçimi yok! Ne demek dudak tutmak? Beş yaşındaki çocuğa yapılmaz bu hareket! Sanem, dudakları bıraktığında şaşkınlıktan ne yapacağını bilemeyen Bora öfkesine yön vermekte güçlük çekti. Gözlerini belertip Sanem'e baktıktan sonra, işaret parmağını kaldırarak, "Bunu bir daha sakın yapma!" diye bağırdı. Ne diyeceğini bilemeyenlerin klasik tehditidir "Bunu bir daha sakın yapma!". Tehditin ne gibi sonuçlara yol açacağını tehdit sahibi de bilmez. Güçlüymüş görüntüsü altında titreyen bu tehdite verilecek cevap ise tektir: "Yaparsam ne olur?" Evet, ne olur Bora? Bora, herhangi somut bir cevabı olmadığından formülü tamamlamak zorunda: "Yap da gör!"

Yaptı Sanem. Hem de yaklaşık bir ay sonra. Dudak skandalının ardından çiftimiz her büyük kavganın sonunda yaşanan sulh dönemine girmişti. Bora, her ne kadar ağız şapırtısının bu kadar büyük bir soruna dönüşmüş olmasını kabul edemese de, dikkat etmeye başlamıştı, Sanem de buna karşılık ufak şapırtıları hoş görmeye ve kendini engellemeye çalışıyordu. Fakat kanatçıda işler yeniden kontrolden çıktı. Dudaklarının tutulduğu günden beri ağzı kapalı yemeye dikkat eden Bora, leziz tavuk kanatları karşısında heyecanlanınca maalesef kendini kaybetti. Şapırtı konusunda anlayışlı davranmaya çalışan Sanem, aniden bastıran sesler karşısında biraz dirense de, 15 saniyede bir adet kanat tüketen kocasının eskisinden bile şiddetli şapırtıları karşısında sabrını yitirdi. Bora'nın ilave porsiyon istemesi, dayanmaya çalışan Sanem için sonun başlangıcı oldu. Bir porsiyon daha şapırtıya dayanacak gücü kalmamıştı. Üstelik Bora, şiddetini iyice artıran şapırtılarına birasından yudum aldıkça "oh" sesi de ekleyerek tam bir ses bombasına dönüşmüştü. Sanem, en sonunda bir mekânda olduklarını önemsemeden uzanıp Bora'nın dudaklarını tuttu. Kısa bir süre bakıştılar. Bora'nın gözleri "Milletin içinde ne yapıyorsun?" anlamında sağa sola dönüyordu, ama durum Sanem'in umrunda değildi. Yüzüne sinsi bir sırıtış oturan Sanem, bu defa tutmakla yetinmeyip çekmeye başladı dudakları. Dudaklar, mekândaki diğer müşterilerin bakışları arasında uzarken, Bora'nın şaşkınlıkla açılan gözleri belermenin sınırlarına ulaşıyordu. Masaya doğru yaklaşan garson bu sahneyi görünce donup kaldı. Bir kadının, karşısında oturan adamın dudaklarını tutup çektiği bir masaya ilave kanat servis etmek ne derece doğru olur, kestiremiyordu. Kocaman gözler ve uzamış dudaklarla insanlıktan çıktı Bora. Hışımla kafasını geri çekip dudaklarını kurtardı. O an için bağırması gerekiyordu, ama dudakları ebediyen mühürlenmiş gibi ağzını açamadı. Öfke dolu gözlerle birbirlerine bakıyorlardı. Garson, "İlave kanatlarınız..." diyerek tam ortalarına tabağı bıraktı. Bora, "Hesabı alabilir miyiz?" diye karşılık verdi. İki dakika sonra mekânı terk ederlerken bütün müşteriler arkalarından konuşuyordu. Masada, sipariş edilmesine rağmen hiç dokunulmamış bir tabak nefis kanat duruyordu.

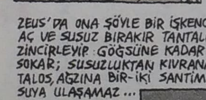

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ŞAPIRTI

İki kişilik bu masanın bir tarafında yediği tavuk kanadına övgüler düzen ve övgülerini ağzını şapırdatarak taçlandıran bir erkek var. Masanın diğer tarafındaysa, tavuk kanadı övgülerini dev şapırtılar arasında anlamsız sesler olarak algılamaya başlayan öfkeli bir kadın yer alıyor. Tavuk kanatlarına ses veren bu adam, karısının patlamak üzere olduğunun henüz farkında değil. Farkında olsaydı, "Ortaya bir parsiyon daha alalım mı?" diye sormazdı.

İyi yapılırsa tavuk kanadı tadına doyulmaz bir şölendir. Bu mekân boşuna ünlenmemiş. Tavuk kanatları hem iyi pişirilmiş hem de suyunu kaybetmemiş. Bora, her bir parçayı eline alıp dişlemeye başladığında bu muhteşem lezzeti kafasını sallayarak onaylıyor. Kanadı çepeçevre dişledikten sonra, iki kemiğin arasında kalan eti parmağıyla ittirerek açığa çıkarıyor, görünürde et kalmayınca kemikleri ağzına sokarak emiyor. Tavuk kanadının tertemiz bir kemiğe dönüşmesi yaklaşık 15 saniye sürüyor. Görüntü, kimilerince "tavuk kanadı böyle yenir" başlıklı bir ders olarak algılanabileceği gibi, kimilerince de "adamın yiyişinden tiksindim" türü yorumlara yol açabilir. Boranın bu hızı karşısında Sanem'in kanat başı tüketim hızı yaklaşık 1 dakika ve bu süre gittikçe uzuyor. Sanem'in tabağındaki düzensiz kemirilmiş kemikler üzerinde yer yer et parçaları gözleniyor. Bora, Sanem'in kanatlara hakkını vermeyen bu uyuzluğunu kınıyor. Bora aldığı haz yüzünden kanatlara konsantre olmuşken, Sanem kanatlara değil Bora'ya bakıyor. Kocasının vahşi görüntüsüne eşlik eden şapırtı terörüne artık dayanamıyor. Ses gittikçe yükseliyor. Bu evlilikte, Bora'nın ağız şapırtısı yüzünden yaşanacak en büyük kavga geliyor.

Evliliklerinin ilk yıllarında böyle bir sorun yoktu. Bora şapırdatmaya sonradan mı başladı, yoksa Sanem zaten hep var olan bu sesi sonradan mı duymaya başladı, bilinmiyor. İlk başlarda, "Şapırtdatma!", "Şapırdatmıyorum!" çerçevesinde sınırlı kalan bu durum, zamanla gittikçe uzayan tartışmalara dönüşmeye başladı. Bora, zevkle yediği yemeklerden kafasını kaldırdığında kendisini izleyen karısının memnuniyetsiz yüz ifadesiyle sık sık karşılaşmaya başladı. Aslında bu tür sesler başlı başına kavga sebebi olabilecek kadar güçlü değildir, ama eskimeye başlamış ilişkilerde dile getirilemeyen sorunların sesi olmaya başlayabilir. İlişkinin ilk zamanlarında saklanan seslerin (şapırdatma, burun çekme, osurma), zamanla saklandıkları yerlerden (ağız, burun, göt) çıkması, aşkın artık azaldığını gösterebilir. Şapırtdatma, ilerleyen yıllarda çorba hörpletme, her kaşık sonrası oh çekme, diş aralarından hava çekme gibi gittikçe genişleyen bir portföyün habercisi olabilir.

Bora çıkardığı seslerin bu kadar büyük bir infiale dönüşmesine inanamıyordu. Şapırtı, yediğinden haz alan bir beynin ağzı gereğinden fazla çalıştırması ve coşan dilin damağa sevinçle vurarak memnuniyetini belirtmesidir. Görgü dışı olabilir, ama bir evlilikte kavgalara yol açacak kadar da güçlü değildir. Şapırtı konusunda ilk büyük kavga çerez yüzünden çıkmıştı. Çerez yerken Sanem'in kulaklarını tıkadığını görünce aniden öfkelenmiş ve "Oha be! Çerez bile yenemeyen ev!" diye bağırmıştı Bora. Sanem'in o sırada cevap vermemiş olması Bora'yı daha da öfkelendirmiş ve şapırtısını inadına artırarak çerez yemeye devam etmişti. İşte, Şapırdatma Tarihi'nin en ilginç tepkisi de o dakikalarda yaşandı: Sessizliğini koruyan Sanem, ayağa kalkıp kocasının üzerine yürüdü ve parmaklarıyla Bora'nın dudaklarını tuttu. Bora, şapırdatma faliyetine son veren bu haraket karşısında büyük bir şaşkınlık yaşadı. Bir süre o halde kaldılar. Böyle bir tepki biçimi yok! Ne demek dudak tutmak? Beş yaşındaki çocuğa yapılmaz bu hareket! Sanem, dudakları bıraktığında şaşkınlıktan ne yapacağını bilemeyen Bora öfkesine yön vermekte güçlük çekti. Gözlerini belertip Sanem'e baktıktan sonra, işaret parmağını kaldırarak, "Bunu bir daha sakın yapma!"

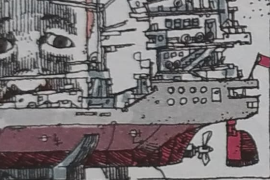

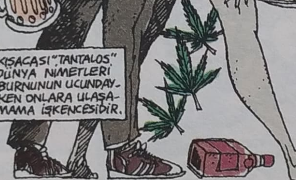

* BU HİKAYEYİ UNUTMAYIN... BİR SÜRE SONRA HEPİMİZİN "TANTALOS" OLMA İHTİMALİ VAR.

başlayabilir. İlişkinin ilk zamanlarında saklanan seslerin (şapırdatma, burun çekme, osurma), zamanla saklandıkları yerlerden (ağız, burun, göt) çıkması, aşkın artık azaldığını gösterebilir. Şapırtdatma, ilerleyen yıllarda çorba hörpletme, her kaşık sonrası oh çekme, diş aralarından hava çekme gibi gittikçe genişleyen bir portföyün habercisi olabilir.

Bora çıkardığı seslerin bu kadar büyük bir infiale dönüşmesine inanamıyordu. Şapırtı, yediğinden haz alan bir beynin ağzı gereğinden fazla çalıştırması ve coşan dilin damağa sevinçle vurarak memnuniyetini belirtmesidir. Görgü dışı olabilir, ama bir evlilikte kavgalara yol açacak kadar da güçlü değildir. Şapırtı konusunda ilk büyük kavga çerez yüzünden çıkmıştı. Çerez yerken Sanem'in kulaklarını tıkadığını görünce aniden öfkelenmiş ve "Oha be! Çerez bile yenemeyen ev!" diye bağırmıştı Bora. Sanem'in o sırada cevap vermemiş olması Bora'yı daha da öfkelendirmiş ve şapırtısını inadına artırarak çerez yemeye devam etmişti. İşte, Şapırdatma Tarihi'nin en ilginç tepkisi de o dakikalarda yaşandı: Sessizliğini koruyan Sanem, ayağa kalkıp kocasının üzerine yürüdü ve parmaklarıyla Bora'nın dudaklarını tuttu. Bora, şapırdatma faliyetine son veren bu haraket karşısında büyük bir şaşkınlık yaşadı. Bir süre o halde kaldılar. Böyle bir tepki biçimi yok! Ne demek dudak tutmak? Beş yaşındaki çocuğa yapılmaz bu hareket! Sanem, dudakları bıraktığında şaşkınlıktan ne yapacağını bilemeyen Bora öfkesine yön vermekte güçlük çekti. Gözlerini belertip Sanem'e baktıktan sonra, işaret parmağını kaldırarak, "Bunu bir daha sakın yapma!" diye bağırdı. Ne diyeceğini bilemeyenlerin klasik tehdidir "Bunu bir daha sakın yapma!". Tehditin ne gibi sonuçlara yol açacağını tehdit sahibi de bilmez. Güçlüymüş görüntüsü altında titreyen bu tehdite verilecek cevap ise tektir: "Yaparsam ne olur?" Evet, ne olur Bora? Bora, herhangi somut bir cevabı olmadığından formülü tamamlamak zorunda: "Yap da gör!"

Yaptı Sanem. Hem de yaklaşık bir ay sonra. Dudak skandalının ardından çiftimiz her büyük kavganın sonunda yaşanan sulh dönemine girmişti. Bora, her ne kadar ağız şapırtısının bu kadar büyük bir soruna dönüşmüş olmasını kabul edemese de, dikkat etmeye başlamıştı, Sanem de buna karşılık ufak şapırtıları hoş görmeye ve kendini engellemeye çalışıyordu. Fakat kanatçıda işler yeniden kontrolden çıktı. Dudaklarının tutulduğu günden beri ağzı kapalı yemeye dikkat eden Bora, leziz tavuk kanatları karşısında heyecanlanınca maalesef kendini kaybetti. Şapırtı konusunda anlayışlı davranmaya çalışan Sanem, aniden bastıran sesler karşısında biraz dirense de, 15 saniyede bir adet kanat tüketen kocasının eskisinden bile şiddetli şapırtıları karşısında sabrını yitirdi. Bora'nın ilave porsiyon istemesi, dayanmaya çalışan Sanem için sonun başlangıcı oldu. Bir porsiyon daha şapırtıya dayanacak gücü kalmamıştı. Üstelik Bora, şiddetini iyice artıran şapırtılarına birasından yudum aldıkça "oh" sesi de ekleyerek tam bir ses bombasına dönüşmüştü. Sanem, en sonunda bir mekânda olduklarını önemsemeden uzanıp Bora'nın dudaklarını tuttu. Kısa bir süre bakıştılar. Bora'nın gözleri "Milletin içinde ne yapıyorsun?" anlamında sağa sola dönüyordu, ama durum Sanem'in umrunda değildi. Yüzüne sinsi bir sırıtış oturan Sanem, bu defa tutmakla yetinmeyip çekmeye başladı dudakları. Dudaklar, mekândaki diğer müşterilerin bakışları arasında uzarken, Bora'nın şaşkınlıkla açılan gözleri belermenin sınırlarına ulaşıyordu. Masaya doğru yaklaşan garson bu sahneyi görünce donup kaldı. Bir kadının, karşısında oturan adamın dudaklarını tutup çektiği bir masaya ilave kanat servis etmek ne derece doğru olur, kestiremiyordu. Kocaman gözler ve uzamış dudaklarla insanlıktan çıktı Bora. Hışımla kafasını geri çekip dudaklarını kurtardı. O an için bağırması gerekiyordu, ama dudakları ebediyen mühürlenmiş gibi ağzını açamadı. Öfke dolu gözlerle birbirlerine bakıyorlardı. Garson, "İlave kanatlarınız..." diyerek tam ortalarına tabağı bıraktı. Bora, "Hesabı alabilir miyiz?" diye karşılık verdi. İki dakika sonra mekânı terk ederlerken bütün müşteriler arkalarından konuşuyordu. Masada, sipariş edilmesine rağmen hiç dokunulmamış bir tabak nefis kanat duruyordu.

gelen kutusu

Servet TURAN

Murat ARAS

Bahar DEMİRKAN

Caner DAĞLI

Mehmet SUBAŞI

Uğur AKSOY

UYKUSUZ

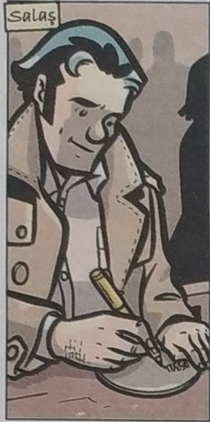
Haftalık Mizah Dergisi | 16 Haziran 2016 | Sayı: 459
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Şofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Genelleme olacak ama her Türk erkeği kurtuluşu zengin kadında görür. En kısa, en zahmetsiz yolu budur çünkü. Oysa düşünmez ki istediği her şeye sahip olan biri için sadece iyi kurufasulye yapan esnaf lokantası, salaş bir meyhane kadar çekicisin onun gözünde. Çeker gider ve sen bulaşıkları yıkarsın.

-SON-